

தமிழ்முக

-/60

கௌரவ ஆசிரியர்: மணிசேகரன்

தமிழ்முது

(காலாண்டு இதழ்)

- ★ சிறந்த சிறுகதைகள்
- ★ புதுக் கவிதைகள்
- ★ நவீன இலக்கியம் பற்றிய
ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்
- ★ திறனாய்வுகள்

ஆகியவை:- தமிழ்முதுக்கு தேவைப்படுகின்றன
தகுந்தவை நிச்சயமாக பிரசுரிக்கப்படும்.

தமிழ்முது பிரதி தேவைப்படுவோர்
பின்வரும் முகவரியோடு தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஆசிரியர்:

“தமிழ்முது” — சரவணை மேற்கு,
வேலணை.

தமிழமுது

1974—1, 2, 3

தமிழ் 3 அமுது 10

கௌரவ ஆசிரியர்
மணிசேகரன்

கௌரவ உதவி ஆசிரியர்
பா. சிவபாலன்

தமிழமுதினர்
கு. கணேசலிங்கம்
ஆ. குணநாயகம்
பா. சிவகடாட்சம்
வே. குணரத்தினம்
சி. கணேசலிங்கம்
இரா. சிவச்சந்திரன்

தமிழமுதில் வெளிவரும்
கதைகள், கட்டுரைகள் வரும்
பாத்திரங்கள், சம்பவங்கள்
கற்பனையே.

தமிழமுது
சரவணே மேற்கு
வேலணை

இப்பொழுதுள்ள கஷ்ட
மான சூழ்நிலையில் தமிழமுதை
வெளியிட வேண்டுமா என்று
நாம் எண்ணியதண்டு நாட்டு
மக்கள் தேசிய ரீதியில் பொரு
ளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்
பும் இவ்வேளையில், இலக்கியப்
பொருளாதாரத்தையும் நம்
மவர் மத்தியில் பரப்பிட நல்ல
வேளை இந்நிச்சந்தர்ப்பம் என்று
எமக்குத் தோன்றுகிறது அதனால்
கொஞ்சம் சிக்கனத்தை பக்கக்
குறைப்பினால் கடைப் பிடித்து
தமிழமுது வெளியிடுவதை
நமது வாசகர்கள் பிபாறுத்துக்
கொள்வார்கள் என நம்புகிறோம்.

வெகு விரைவில் தமிழமுது
சொந்தச் சாதனங்களோடு
வெளிவரும் என்பதை நமது
வாசகர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு
அறியத்தருகிறோம்.

நவீன தமிழ் இலக்கியம் தமிழகத்தோடு முற்றுப் பெறுவதல்ல

சோவியத் யூனியனில் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் மொழி ஆராய்ச்சியாளரும்க் கடமை புரியும் திருமதி ஸ்வெத்லானா துருப்னிகோவா அண்மையில் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்தார். அங்கு பல படைப்பாளிகளையும் பத்திரிகையாளர்களையும் சந்தித்து, நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றி ஆவலோடும், அக்கறையோடும் கேட்டு அறிந்துகொண்டார் ஒரு பத்திரிகையின் சார்பில் எழுத்தாளர் மலர்மன்னன் திருமதி ஸ்வெத்லானா துருப்னிகோவைச் சந்தித்த போது கார்க்கிமுதல் கசடபறை வரை, சாமிநாதன் தொடக்கம் வைதீஸ்வரன் வரை இவர்கள் தான் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை அலங்கரிக்கும் இளம்தலை முறையினர் என்று எடுத்துரைத்தார்.

முன்பு ஒரு தரம் அமெரிக்க கீழ்த்தேய மொழி ஆராய்ச்சியாளரான பிராங்ளின் என்பவரும், தமிழ் இலக்கியத்தை சொல்ல வந்த இடங்களில் எல்லாம் தமிழகத்தோடும் நின்றுகொண்டார். முத்துசாமி தான் இன்றைய இளம் கதாசிரியர்களில் முதன்மையானவர் என்று குறிப்பிட்டார்.

அக்கரைகளிலும் தமிழகத்திலும் பார்க்க நல்ல அறுவடைகள் நிகழ்கின்றன என்று தமிழகத்தில் இருக்கும் படைப்பாளிகளுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதும், நமது படைப்பாளிகள் திருமதி ஸ்வெத்லானா துருப்னிகோவா போன்றோரை வரவழைத்து, சர்வதேச ரீதியில் கதைகள் படைத்த கதிர்காமநாதன், மஞ்சரி மறு பிரசுரம் செய்து பெருமைப்படுத்திய என். எஸ். எம். இராமையா போன்றோர் நம்மவர்மத்தியில் உள்ளார்கள் என்பதை அறிமுகப்படுத்தாமல் இருப்பதும் வருந்தத்தக்கது.

நவீன தமிழ் இலக்கியம் தமிழகத்தோடு முற்றுப்பெறுவதல்ல. அக்கரைகளிலும் தமிழகத்திலும் பார்க்க நல்ல இலக்கிய அறுவடைகள் உண்டு என்று எழுத்துலகம் எண்ணவேண்டும்.

கட்டுரை

தற்கால ஈழத் தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் மஹாகவியின் பங்கு

— எம். ஏ. நுஃமாஸ்

‘தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை’ என்ற ஒரு தொடரை இப்போதெல்லாம் நாம் அடிக்கடி உபயோகிக்கின்றோம். பழைய பண்டித மரபு வழிப்பட்ட, நிலப் பிரபுத்துவ வாழ்க்கை அம்சங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட பிரபந்த இலக்கிய வகைகளுக்கு மாற்றமாக, நிகழ்கால வாழ்க்கை நிலைமையையும் அதன் அடிப்பிறந்த வாழ்க்கை நோக்குகளையும் கருத்தோட்டங்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட நவீன கவிதைகளையே தற்காலத் தமிழ்க்கவிதை என்ற தொடர் குறிக்கின்றது. நவீன உள்ளடக்கத்துக்கு ஏற்ப அதன் வடிவ அமைப்பிலும் சொற்கள் சொற் சேர்க்கைகள், வாக்கிய அமைப்பு நிலைகள் ஆகியவற்றிலும் இக்கவிதை முறை பழைய செய்யுள் இலக்கியங்களில் இருந்து வலியுள்ளவாறு மாறியுள்ளது என்பதையும் நாம் கவனிக்கின்றோம்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை இப்புதிய கவிதை மரபு அரை நூற்றாண்டுக்குச் சற்று அதிமான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. இப்புதிய கவிதை மரபை அங்கு தோற்றுவித்து வலுப்படுத்தியவன் பாரதியே என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒர் உண்மை.

‘தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை’ என்று இனங்காணப்படுகின்ற

இக்கவிதை மரபு தமிழ் நாட்டில் அங்குள்ள சூழ் அமைவுக்கேற்ப தோன்றி வளர்ச்சியடைந்ததைப் போல்தே, ஈழத்திலும் நமது நாட்டுக்கே உரிய சில தனிப்பண்புகளையும் பாதிப்புக்களையும் கொண்ட ஒரு புதிய கவிதை மரபு வலுவாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளதை நாம் இப்போது தெளிவாக இனங்கண்டு கொள்கின்றோம்.

ஆனால் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை இக் கவிதை மரபு ஒரு கால நூற்றாண்டு வரலாற்றையே கொண்டுள்ளது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ‘மறுமலர்ச்சிக்காலம்’ என்று சொல்லப்படுகின்ற 1940க்குப் பின்னர் உள்ள கால கட்டத்துடனேயே இங்கு இப்புதிய கவிதை மரபு தோன்றி வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

பொதுவாகத் தற்காலத் தமிழ்க்கவிதை என்று சொல்லும்போது அதன் தோற்றுவாயாக நாம் பாரதியைச் சுட்டிக்காட்டுவதைப்போல, ஈழத்துக்கே உரிய வரலாற்றைத் தமிழ்க் கவிதையின் தோற்றுவாயாக முன்னோடியாக நாம் யாரையேனும் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட முடியுமா? அப்படியானால் அவர் யார்?

சோமசுந்தரப்புவனர், சோ. நடராசா, நவற்குழியூர் நடராசா

சா, மஹாகவி அ. ந. கந்தசாமி போன்ற சில பெயர்கள் இச்சமயம் நமக்கு நினைவுவரக்கூடும்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இங்கு தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு முனைவைக்கப்பட்டபோது அன்று ஒரு அங்கமாக தந்தை தரத்தா சோமசுந்தரப் புலவர் ஈழத்துத் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடி என்ற வகையில் பிரபலப்படுத்தப்பட்டார். அவர் பெயரால் கவிதைப் போட்டிகளும் பரிசளிப்புக்களும் நடைபெற்றன. ஆயினும் அப் பிரபலப்படுத்தல்களினால் சோமசுந்தரப் புலவரை ஒரு நவீன கவிஞராக நிலைநிறுத்த முடியாது போயிற்று. ஏனெனில் எந்த வகையிலும் அடிப்படையில் அவர் ஒரு நவீன கவிஞராக இருக்கவில்லை. ஆடிப்பிறப்பும், கத்தரி வெருளியும், மரதண்டிச் சோலோட்டமும் அவரை ஒரு நவீன கவிஞராகக் காட்டுவதற்கு எவ்வகையிலும் தகுந்தவை அல்ல. சாராட்சத்திக் சோமசுந்தரப் புலவர் பண்டித மரபின் எச்சங்களை ஒன்றாகவே கருணப்படுகின்றார்.

சோமசுந்தரப் புலவரை விட்டுவிட்டால், சோ. ந. ராசா நவற்குழியர் நடராசா ஆகிய இருவர் நம் எதிரில் தோன்றுகின்றனர். ஈழத்துத் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடிகளாக நாம் இவர்களைக் கொள்ள முடியுமா? அவ்வாறு கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைய ஈழத்துக் கவிதை உலகில் இவர்களின் பாதிப்பு ஏதும் உண்டா? இல்லை என்றே கூறவேண்டும். இன்றைய மனிதர் - இன்றைய

வாழ்க்கை - இன்றைய நடைமுறை என்பன பற்றி பிரக்ஞை பூர்வமாக இவர்கள் கவிதைகள் படைத்தார்கள் என்பதற்கு எவ்வித ஆதாரங்களும் இல்லை.

இவர்களையும் விட்டு விட்டால், அ. ந. கந்தசாமி, மஹாகவி ஆகிய இருவர் மிஞ்சுகின்றனர். இவர்கள் இருவரும் ஒரே காலத்தில் கவிதை எழுதத் தொடங்கியவர்கள்: நெருங்கிய நட்புறவும் பிண்ப்பும் உடையவர்கள். அவ்விரவரிக் கந்தசாமியைப் பற்றிப் புதிய தலைமுறையினருக்கு அதிகமாக எதுவும் தெரியாது. இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் அவர்களை வைத்துப் பார்த்திருக்கின்றார். சிறப்பாக அவர் யார்? கவிஞர்? சிறுகதை ஆசிரியர்? நாவலாசிரியர்? நாடக எழுத்தாளர்? என்று திட்டமாக ஆனங்காட்டுவது சிரமம். இவற்றுள் எந்தத் துறையிலும் ஆழமான, துலக்கமான கோடுகள் எதையும் அவர் கீறியதாக நாம் செல்ல முடியாது. கந்தசாமி தன் ஆரம்ப காலங்களில் முற்போக்குச் சிந்தனையில் ஆழமான பற்றுதலை கொண்டிருந்தார். அதே காரணத்தினால் முற்போக்குக் கருத்தோட்டங்களைக் கொண்ட குறிப்பிடத்தக்க சில கவிதைகளை எழுதினார் என்பதைத் தவிர இங்கைக் கவிதையில் ஒரு நிலையான - ஆதர்சமான செல்வாக்கைச் செலுத்தியவர் என்று அன்றையும் நாம் கொள்ள முடியாது.

இறுதியாக மிஞ்சுபவர் மஹாகவியே. மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் தொடக்க நிலையில்

இருந்து மரணிக்கும் வரை சுமார் முப்பது ஆண்டு காலமாக அவர் தேக்கமிடறிக் தொடர்பாகக் கவிதை எழுதி வந்திருக்கின்றார் ஈழத்தைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கொண்டாலும் சரியே - தமிழ் நாட்டை உளிடக்கொண்டும் சரியே - தமிழ்க் கவிதைவரலாற்றில் கருப்பொருளிலும் - கலை யாகக்கூறலும் முற்றிலும் நவீனத் தன்மை வாய்ந்த ஏராளமான படைப்புக்களை அவர் ஆக்கியுள்ளார். அவருக்குப்பின்னால் அவர் வாழும் காலத்திலேயே - இரண்டு தசாப்தங்களில் தோன்றிய இரண்டு தலைமுறையினர்களில் - அவர்களில் போக்கும் நோக்கும் வெவ்வேறு வகைப்பட்டவைகளாக இருப்பினும் - மஹாகவி ஒரு கணிசமான அளவு செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளார் என்பதை நாம் காட்ட முடியும். பெரும்பாலும் இன்றைய ஈழத்தினர் களின் கவிஞர்கள் எல்லோரும் தங்கள் வளர்ச்சியின் ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் மஹாகவியின் கவிதை

ரப்பட்டுள்ளார்கள் - அவரை ஆதர்சமாகக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் 'மஹாகவி, இலங்கைக் கவிதையின் பல பிரதான போக்களை நெறிப்படுத்திய வலுவான சக்தியாக சரியாக இணைக்காணப்பட்டுள்ளார்' என இதுபற்றி முருகையனும் ஓர் இடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்

எந்தவகையில் பார்த்தாலும் ஓர் இறுதி ஆய்வில் ஈழத்தின் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை மரபைத் தோற்றுவித்து அதனை ஓர் எல்லைவரை வளர்த்து வளப்படுத்திய பெருமை மஹாகவியையே சாரும். மஹாகவியைப் பற்றிய விமர்சனக் கண்ணோட்டங்கள் எந்தவகையானதாக இருப்பினும் ஒரு வரலாற்று நிழ்வுணமை என்ற வகையில் ஈழத்துத் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையின் மூன்றோடி மஹாகவியே என்பதை யாரும் மறுத்துரைக்க மாட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

தமிழ்முது சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி 60சதம்

ஆண்டுச் சந்தா 3 ரூபா

தமிழ்முது விற்பனை செய்வதற்கு இலங்கையடங்கிலும் விநியோகஸ்தர்கள் தேவை.

தமிழ்முது - சரவணை, வேலணை.

மனக்கோலம்

சாகித்திய மண்டலத்தினர் இந்த முறை தாங்களாகவே தங்களுக்குப் பெருமை தேடிக்கொண்டு விட்டனர் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். கடந்த இரு வருடங்களைப் போலல்லாது இந்த முறை பரிசளிப்பு நேர்மையாக, பரந்துபட்ட முறையில் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று படைப்பாளிகள் மத்தியில் ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. இந்த முறை சொக்கன், ச. வே. டானியல், கைலாசபதி போன்ற மூத்த எழுத்தாளர்கள் பரிசு பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்பொழுது தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ள "பொப்" இசைபற்றி கருத்தரங்கு ஒன்று தேயிலைப் பிரசாரச் சபைமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கில் சில்லையூர் செல்வராசன், எச். எம். பி. முகைதின், ஆ. சண்முகதாஸ், இந்திரபாலா ஆகியோர் பங்கு பற்றினர். கருத்தரங்கிற்கு டாக்டர் இந்திரகுமார் தலைமை வகித்தார்.

"வீரகேசரி" நிறுவனத்தார் உண்மையிலேயே குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளை அவ்வப்போது நிறுவிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இப்பத்தியில் முன்பு பல தடவைகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 'ராணி முத்து' பேல் இப்பொழுது மாதம் ஒரு மலிவுப்பதிப்பு நூல் வெளியிட்டு வருகின்றார்கள். அண்மையில் புயலுக்குப் பின், விடிவை நோக்கி, மனக்கோலம் ஆகிய புத்தகங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

கொஞ்சக்காலம் தமிழ் நாடகம் 'சப்' என்றிருந்தது, எங்கு பார்த்தாலும் 'பொப்' மயம் தான் நீண்ட நாட்களின் பின்பு எழுத்தாளர் பிலஹரியின் மூலக்கதையைத் தழுவி 'பாசச் சமை' என்ற நாடகத்தை அரங்கேற்றினர் கமலாலயத்தினர். இதுவொரு தரமான நாடகம் என்று நாடகரசிகர்கள் மத்தியில் அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது.

இப்ப் பருவத்தில் ஏ. ரி. பொன்னுத்துரையின் 'பாடசால நாடகம்', இளம் முல்லை, கோணைஸ்வரம் போன்ற புத்தகங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

வாத்தியார்

பத்து வருசம் கல்யாணம் செய்து
பத்தரை மாற்றத் தங்கம் போன்று
எட்டுக் குழந்தைகள்
இளையவனுக்கு 'இப்ப' ஆறுமாதம்
எப்படியப்பா?
இருநூற்றிச் சொச்சம் எடுத்து
வாடகை கூட்டி
கின்று உடுத்து சொசூசு பண்ணி
குடும்பம் நடாத்துகிறீர்?
அது ஏன் பேசுவான்
எட்டுக் குழந்தைகள்
எனக்கே வேண்டாம்
இரண்டே போதுமீ
இது தான் முன் திட்டம்
வேண்டாம் என்றால்
கடவுளும் தருகிறார்
நான் என்ன செய்ய?
குடும்பக் கட்டுப்பாடு நடாத்துமீ
விஞ்ஞான உலகில்
'பி. எஸ். ஸி.' படித்த
விஞ்ஞான வாத்தியார் அவர்!

- நாரணி

சோறு

— சோமன்

(1)

ஐந்துலாம்படிச் சந்தியிலிருந்து, பிரியும் அந்த ரோட்டில் நகைக்கடைகள் ஜவுளிக் கடைகள், அச்ச கங்கள் போன்ற வியாபாரஸ்தலங்களைக்கடந்து, ஒரு நூறு யார் தள்ளிப் போனால், மூதகி வருகின்ற சந்தியின் இடப்பாகத்தில், பழைய காலத்தை நினைவுறுத்தும் சின்னமாக சுண்ணாம்புப் பூச்சுகள் கொட்டுண்டு, அலங்கோல நிலையில் ஒரு கட்டடம் இருக்கிறதே. சொறி பிடித்த நாய் போல, அது தான் அந்த பிராந்தியத்தில் முதல் ஆரம்பித்த ஹோட்டலாகும்.

அறை வசதிகளோடு, பிரியாணி, 'பிறெய்ட் ஹைஸ்' போன்ற மேலை நாட்டு உணவு பார்த்தங்கள் கொண்ட மிலிட்டரி ஹோட்டல் அல்ல அது. சுத்த சைவச் சாப்பாடு வழங்கும் சைவக் கடை யாகும்.

அந்த ஹோட்டலைக் கொழும்பில் ஜப்பான் காரன் குண்டு போடுகின்ற காலத்திற்கு முன்பிருந்து நிர்வகித்து வந்தவர் பழனி யாண்டி என்பவர். அவர் சாப்பாடு போடும் போது நாலு பாணம் சம்பாதிக்கத் தான் வேண்டும். அத்தோடு தன்னை நம்பி வருகின்றவர்களுக்கு வாய்க்கு இதமாக, புனிதமான சாப்பாடு பரிமாற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் கொண்டவர். தன் கையாலேயே உப்புபுளிபார்த்து ஆகாரத்தை ஆக்கிப் போட்டுக்கொள்வதில் அவருக்கோர் ஆத்மதிருப்தி அந்த இதயதாகமும் நீண்ட நாளுக்கு

ஈடற முடியாமற் போயிற்று. இந்தியாவி லிருந்து வந்திருந்த அவரின் 'விசா' காலாவதியாகியபோது அங்கு சடமைபார்த்த கந்தையா பிள்ளையிடம் நன்றிக்கடனாகக் கடையைக் கொடுத்துவிட்டுக் கப்பல் ஏறினார். இவையெல்லாம் மனக்குளத்தினில் அமிழ்ந்துள்ள பென்னம் பெரிய கதைகள்

கந்தையாபிள்ளையரும் கடையைப் பாரமேற்று "லட்சுமி பகாஸ்" என்று இருந்த விளம்பரப்பலகையை மாற்றி ஆனந்தாரெஸ்டாரன்ட்" என்று தன் மகனின் பெயரை மாட்டிக்கொண்டார். பழனியாண்டி ஒரு கையாலேயேசமைத்துப் போட்டதை இன்று நாலுசர்வர்கள், சமையல்காரர்கள் என்று அந்த ஹோட்டலில் ஏராளமான பேர். கந்தையாபிள்ளையருக்கு, பழனியாண்டி போன்று பொறுப்புணர்ந்து, வாய்க்கிதமாக வரடிக்கைக் காரர்களுக்கு ஆக்கிக்கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் கிஞ்சித்தும் இல்லை. நாலுபணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையால் உந்தப்பட்டவராவர். குறுகிய

காலத்துக்கிடையில் அவர் ஒரு பெரிய புள்ளியானது மல்லாமல் கார், நாச்சாரத்தில் ஒரு கல்வீடு, தோட்டங்கள் அது இது என்று யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலுமாக ஏராளம் சொந்தமாயிற்று.

இப்போது பழைய பழனியாண்டியை நினைவு கூர்ந்து அந்தக் ஹோட்டலுக்குக் கூட்டம் சேரும் எந்த நேரமும் விழிப்புலகச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப அதுபரபரப்பாகவே இருக்கும்.

"இஞ்சாலசோறு...."

"ஏய் தம்பி முன்மேசைக்குத் தண்ணி வை"

"தயிர் ஒண்டு..."

ஏன்ரா கெதியாக இலையை எடுத்து மேசையை துப்புரவாக்கு....'

அதோ அந்தக் கனவான் சாப்பிட்டு எழுந்ததும், அந்த எச்சில் இலையை இரண்டாக மடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடிஓடிச் செல்கிறானே ஒரு சிறுபசுலை அவனைப் போன்று தான் முதலாளிகந்தையாபிள்ளையரும் இதே கிடையில் எச்சில் இலை தூக்கி, பரிமாறு

பவராகப் பணிபுரிந்து முதலாளி என்ற அந்தஸ்துக்கு உயர்ந்தவர்.

கல்லாப் பெட்டியருகே பரமாஸ் வேட்டியைமடித்துச் 'சண்டிக்' கட்டாகக் கட்டி வெற்றுடம்பில் குத்திநிற்கும் நெஞ்சு மயிர்க்கற்றைகளுக்கிடையில் தங்கச்சங்கிலி தவழ' கடையை அங்கு மிங்கும் நோட்டம் விடுகிறார் முதலாளி மாருக்கேற்ற கன்னப் பார்வையோடு....

சாப்பிட்டு எழுந்த அந்தக் கனவானும் கைகளை அலம்பி, கம்பியில்தொங்க விடப்பட்டிருந்த கடதாசித் துண்டுகளை எட்டி இடுங்கி, கைகளையும் முகத்தையும் அழுத்தித் துடைத்தவாறு ஒரு பத்து ரூபா நோட்டை மேசை மேல் வைத்துக் கொள்கின்றார்.

முதலாளி கந்தையாபிள்ளையருக்கு வாய் கொள்ளாத சிரிப்பு வாய்க்குள்ளே குதப்பிக் கொண்டிருந்த வெற்றிலைச்சாறு பேசும் போது வெளியில் தெறிக் காதவாறு மோவாயை உயர்த்திச் சாவதானமாக 'ஐயா, அசல்பசு மாட்டு நெய் இருந்ததே, நீங்கள்

சாப்பிடவில்லையா?' என்று.

முதலாளி அந்தக் கனவான் மீது ஊமைப் பாசம் கொண்டதற்கு அர்த்தமில்லாமலில்லை. விட்டுவைத்தாரா?.... அந்த ஹோட்டலில் சாதாரண சாப்பாட்டுக்கு மூன்று ரூபாய், நெய் எடுத்துச் சாப்பிட்டால் மூன்று ரூபா ஐம்பது சதம். நெய் எடுத்துச் சாப்பிட்ட இந்தக் கனவானுக்குப் பரிமாறுபவன் மூன்று ரூபா ஐம்பது சதத்திற்குப் பதிலாக மூன்று ரூபா போட்டிருக்கிறானே. ஐம்பது சதம் சுளையாக நட்டக் கணக்கில் போடவேண்டிய தாயிற்றே என்பதுதான் அவர் பேச்சின் உள்ளாந்தரம்.

அந்தக் கனவானும் உண்மையைச் சொன்னார். 'நெய்தான் சாப்பிட்டான் வழக்கத்திலும் பார்க்க இன்றைக்கு மிக நன்றாக இருந்தது' என்று.

முதலாளிக்குக் கோபம் மூன்றிட்டுக் கொண்டது. 'இது யாரப்பா பில்போட்டது? ' அவர் பேச்சில் அனல் தெறித்தது.

சாப்பிட்டவர் உரிய பணத்தைக்கொடுத்துவிட்டுக் கடைப்படிசுகளில் இறங்கியது தான் தாமதம், கடைச் சிப்பந்திகள் மீது முதலாளி 'திருப்பள்ளி எழுச்சி பாட ஆரம்பமாறா, 'சுந்தரமா இந்த பில் போட்டது?... உன்விட்டுப் பணமாக இருந்தால் இப்படியெல்லாம் செய்வியா? ஆற்றையோ பணம் தானே எப்படிப்போனாலும் உனக்கென்ன, என்ன?... இப்படி நாலுபேருக்கு 'பில்' போட்டுக் குடுத்தால் நான்கடையை இறுக்கிப் பூட்டிக் கொண்டு வந்த வழியைப் பார்த்துப் போக வேண்டியது தான்....'

முதலாளியின் சுடுசொற்கள் சுந்தரத்துக்கு வைவதாகவே இருந்தன தலையைக் கீழே தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு, குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தப்பட்டவனாக நின்று கொண்டிருந்தான் அவன்.

முதலாளி, 'கணக்கப் பிள்ளை! இவங்கனையே இப்படியே விட்டு வைத்தா ஒரு காலமும் உருப்பட மாட்டாங்க.... இந்தமாதச் சகிபளத்தில் சுந்தரத்துக்குக் குற்றப்பணமாக பத்து

ரூபா கணக்கில் எழுதி விடுங்கள்....' என்றார்.

சுந்தரத்துக்கு நெஞ்சு 'பக்'கென்றது. பத்துரூபா வெட்டு என்றால் அவனைப் பொறுத்தமட்டில் பத்தாயிரம் ரூபாவுக்குச் சமனாக இருந்தது. ஒரு கண்தொரியாததாய், அந்தத் தாய்க்கு வேளா வேளைக்குச் சோற்றில் நாட்ட மில்லாததால் டாக்டருடைய ஆலோசனையின் பேரில தோடம் பழங்களும் முட்டைகளும் தான் சாப்பாடு. அதுவும் பற்றாமல் பிறந்து ஆறுமாதமான பச்சைக் குழந்தை ஒன்று. அவனுடைய காலக்கஷ்டமோ, தாய்ப்பால் இல்லாததினால் வாரத்துக்குக் குறைந்தது வேண்டும் இரண்டு புட்டிப் பாற்பேணி. இத்தியாதியோடு மற்றப் பிள்ளைகளின் சாப்பாடு, பள்ளிக்கூடச் செலவு போன்ற கஷ்டங்களையும் ஒரு கணம் மறந்து, கடையை விட்டு விலகுவோம் என ஒரு வைராக்கியமூடிக் அவன் மனதில் எழுந்தது.

அவன் தான் அந்தக் கடையை விட்டு நீங்கினால் அவனை நம்பியிருக்கும் அந்த ஜீவன்களுக்கு யாரி சாப்பாடு போட்டுக்கொள்

வது? சட்டைப் பையில் அன்று வந்திருந்த மனைவியின் கடிதம் அவனைப் பார்த்துக் கெக்கலி கொட்டிச் சிரிப்பது போன்றிருந்தது.

‘வாறதைப் பூசுத்துக்கு ராஜி பள்ளிக்குப் போப் போறா... டீச்சர் மார் வெள்ளைத்துணியில் கவுண் தைக்கச் சொல்லியிருக்கினம்.... ‘டை’யும் கட்டிப் போப் போற தெண்டையிக்க அவுக்கு இருக்கிற பெருமிதம் எண்டாசொல்லிக்கொள்ள ஏலாது.... அவ இருந்திட்டுச் சொல்லுவா புத்தகம் சிலேற்றுப்போடுறதற்கு ஒரு ‘பாக்’ வேணுமம்மா.... தொப்பி, கால்மேசு, தண்ணி கொண்டு போறதுக்குக் கூசா, அது இதெல்லாம் வேண்டித்தர வேணும் என்று ஒரே ஆக்கினைப்படுத்துவா, நானும் எல்லாம் அப்பா வேண்டிக் கொண்டு வருவார், பேசாமல் போய் இரு என்று சொன்னபிறகுதான் ஒரு மாதிரி நிம்மதியாக இருக்கும். முளைக்கமுந்தி ஸ்டைல் புடிபட்டுப் போச்சு.... என்னமோ பிற்காலத்தில் எவனுக்குத்தான் கட்டி அடிக் கப் போறமோ — அவ

வின்ற எண்ணத்துக்கு ஓர் எஞ்சினியர்.... டாக்குத்தர் அப்படித்தான் வேணுமெண்டு நிப்பாள் போல இருக்கு... அதை விடுங்க கோயில் குளத்துக்குப் போறதுக்கு எனக்கு ஒரு ஆமான சீலை இல்லை. ஒண்டை வைச்சுக்கொண்டு எத்தனை நாளுக்கென்று தோச்சுத் தோச்சு உடுக்கிறது.’

‘சரி சரி சுந்தரம், இனிமேல் என்றுலும் வேலையை ஒழுங்காகப் பார்... சொதி முடிஞ்சு போச்சு கொஞ்சம் சுடுதண்ணிடை விட்டு சமாளிச்சுக் கொள்,’ என்ற முதலாளியின் சப்தத்தால் மனைவியின் கடிதத்தில் இலயித்திருந்த சுந்தரம் இயந்திரமாகின்றான். அதன் பின் அவருடைய வாய்களிலிருந்து உதிர்கின்றன

“முன் மேசைக்கு மரக்கறி...”

‘தயிர் ஒண்டு...’

‘சாதம்...’

ஹேட்டல் பழையபடி பரபரப்புக் கொள்கிறது.

(2)

ஆனந்தா ரெஸ்டாரன்ட் முதலாளி கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் ஒரு விழாவுக்குப் பிரதம விருத்தினர்களாகப் போயிருந்தார்கள் விழா பன்னிரண்டு மணிக்கு முந்தி முடியும் வந்து அமைதியாகச் சமைக்கலாம் என்று திட்டமிட்டுப் போயிருந்த தம்பதிகள் மாலை இரண்டே கால் மணிக்குத்தான் வீடு திரும்பினார்கள்.

பன்னிரண்டு மணி எவ்வளவு முதலாளிக்குப்பசி தானாகவே கிளர்ந்து கொள்ளும். சிறுவயதிலிருந்து இல்லாக்கொடுமையால் காலச்சாப்பாட்டை நிறுத்தியவர், அதைக் காலக்கிரமத்தில் பணமும் குவிந்து கொள்ள, ஒரு நாகரிகம் மாதிரி பரிச்சயத்தில் கொண்டு வந்து விட்டார். பசியினால் ஈசிச்சேரில் கருண்டுவிழுந்து கிடந்த அவர் நிலையைக் கண்டு அவர் மனைவி மீளாட்சியம்மாள் 'என்ன இனிச் சமைச்சுச் சாப்பிட நேரம் பத்தாது... இன்னடை ஒரு நாள் மசத்திரம் எங்கட கட்டையில் எடுத்துச் சாப்பிடுவம் எனினுள்.

கந்தையரும், "மீள இவ்வளவுக்கு உனக்குப் பஞ்சி புடிச்சிட்டோ... நாலு நாளுக்குப் பசி கிடந்தாலும் கடைச் சாப்பாட்டை ஆகு தான் சாப்பிடுவான்... அதென்ற அருமை தெரிஞ்சால் இப்படி யெல்லாம் கதைப்பியா?... உப்பு, புளி

எண்டது துப்பரவாக இல்லை புழிஞ்ச தேங்காய் பூவிக் சட்னி சரிப்பண்ணச் சொல்லி விட்டு நானே வந்திருக்கிறேன்... இன்னடைக்கு வெங்காயத்தில் 'சீனி'ச் சம்பல் சரிப்பண்ணி வைச்சிருக்கிறாங்க... வந்த வெங்காயம் எல்லாம் அழுகிப் போச்சு... அதைச் சீப்பராகத் தட்டித்தான் இப்ப சம்பல் நடக்குது... "ஏதோ மனத்துக்குள் அருக்குளித்தவர் போகிறு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

நல்ல வேலை அவருடைய பேச்சு, வந்த இரண்டுபேரின் காதல்களில் விழாமற் பேரளது விழுந்திருந்தால் கண்ணியமான மனிதர் கந்தையாபிள்ளை அவர்களின் மரணம் கப்பல் ஏறியிருக்குமல்லவா?... கடவுள் தான் காப்பாற்றினார்.

வந்தவர்களை மனோமணி அண்ணசத்திர தரிமகர் ததாக்களை ஒரு காலத்தில் பொருளும் பொருளும் குவிந்திருந்த போது வருடம் முழுவதும் பொருளைப் பாராது வந்தோருக்கு அன்னமிட்டு அக மகிழ்வாக அனுப்பியவர்கள். நாளடைவில் அவர்களிடமிருந்த பணம் கரைந்து போக ஊர் ஊராக நிதி சேர்த்து அந்த அன்ன சத்திரத்தைப் பரிபாலிக்க வேண்டிய நிலையாயிற்று.

தரிமகர்த்தாக்களை முதலாளி கந்தையாபிள்ளையிடம் நிதி

சேர்க்கும் பட்டியலைக் கொடுத்து 'ஐயா, உங்களிடம் நாங்கள் ஓர் உதவி கோர வந்திருக்கிறோம். அதரும் புண்ணியம் சம்பந்தமாக எங்கட சத்திரத்துக்கு இவ்வளவு காலமும் ஊரில் சேர்த்துச் சாப்பாடு போட்டோம். இனிமேல் ஏலாத நிலையாப்போயிற்று, நீங்க ஆறு மரதத்துக்காவது பொறுப்பேற்று இந்தத் தருமத்தை செய்வீங்க என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கின்றோம்... என்றார்கள்.

முதலாளி, 'இது தானா?... ஒரு வயிற்றுக்குச் சோறு போடுவதற்கு நான் முந்தின பிறப்பில் புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டுமல்லவா?... ஆறு மரதத்துக்கல்ல ஒரு வருடத்துக்கு என் பொதுப்பில் அவிச்சப் போடுறதுக்கு ஒழுங்கு செய்கிறேன். சரி போதுமா?...' என்றார்.

வந்த தரிமகர்த்தவர்கள் அம்மகிழ்வோடு விடை பெற்றுச் சென்றார்கள்.

(3)

வழமையிலும் பார்க்க இன்று முதலாளி கந்தையாபிள்ளையரிட்புண்ணியத்தாக்மனோன்மணி அன்னசத்திரத்தில் நேரகாலத்தோடு அவிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். மற்றைய நாட்களிலும் பார்க்க மூன்று மூட்டை அரிசி, நல்ல நல்ல மரக்கறிவகைகள் என்று விசேடமாக இப்படி ஒருநாளும் அங்கு தங்

கும் அநாதைகள் தொகையான அவித்துப் போட்டதைக் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை.

சத்திரத்தில் நீண்ட நாட்களாக வசிக்கும் ஒரு வயோதிடர் வந்து, தர்ம கர்த்தாவைப் பார்த்து, 'இண்டைக்கு எந்தப் புண்ணியவான் அவித்துப் போகிறார்...' என்றார் வியந்தவாறு 'கொழுப்பில் கடை வைத்திருக்கும் கந்தையாபிள்ளை என்பவரின் இந்தக் கைக்கரியத் செய்தவர்...' என்று சொல்லிக் கொண்டுக்கும் போது ஸ்ரீமான் கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் தனது காரில் அன்ன சத்திரத்துக்கு முன்பாகக் கட்டிப் பரமாக வந்திரங்கினார்.

அங்கு நிரந்தரமாக வசிக்கும் அநாதைகள் ஓடிப்போய் அவரை மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால் வரவேற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

'தருமவாடி, நீங்க நித்திய ஆயுளோடு வாழ வேணும்...' என்றது ஒரு குரல்.

'பிள்ளை குட்டி பெத்து சந்தோஷமாக இருக்க வேணும்...' என்றது மற்றக் குரல்.

அதன்பின் அவர் நன்கொடை கொடுத்ததற்கு அதிதாட்சியாக சத்தி, த்தில் கந்தையாபிள்ளையர் சாப்பாடு பரிமாறிக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு புடைப்படம் தட்டப்பட்டது.

(4)

அடுத்தநாட் காலைத் தினசரியில் முதலாளி கந்தையரபிள்ளை சாதம் பரிமாறிக் கொண்டிருந்த போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம் வெளி ரகியிருந்தது. அதன் கீழே 'சமூகசேவையாளரும், கொடை வள்ளலுமான...' என்ற வார்த்தைகளும் பிரயோகிக்கப் பட்டிருந்தன. ஆனந்தா ரெட்டாரண்டில் வழமையாகச் சாப்பிடும் சோம சேகரத்தின் கண்களில் பட்டது. அவன் தன் நண்பன் சிவராசாவைப் பார்த்துக் கேட்டான், 'இவர்களெல்லாம் தர்மவான்களா?...' என்று...

சோமு சிரித்தவாறு, 'சட்னிக்குப் புழிந்த தேங்காய்ப்பூ பழைய சோற்றில் தோசை... பழுதடைந்த மரக்கறி... அதிகம்

வயிறு நிரம்ப சாப்பிடக்கூடாது என்பதற்காகச் சோற்றுக்குள் பாக்குப் போட்டு அவித்தல்... இப்படியே அரைவயிறு காலை வயிறு என்று பட்டினி போட்டு அனுப்புக் திவங்களெல்லாம், ஆயிரம் மூட்டைதான் அவிச்சுப் போட்டாலும் அந்தச் சோறு தருமம் பேசுமா?... சுரண்டி உழைக்கும் பணங்களைப் பேருக்கும் புகழுக்கும் கொடுக்கும் இன்றைய தர்மவான்களே இவர்கள். புரிந்ததா?... என்னும்.

சிவராசா பேசாது இருக்கிறான். கந்தையாபிள்ளை போன்றோரின் தகிடுதத்தங்கள் அவனுக்கும் புரிந்து. தருமத்தின் ஒளி பிறந்துவிட்டதோ?... இந்தச் சோறு கந்தையாபிள்ளையருக்குத் தருமம் போடுமா?... சிவராசா, மனதில் எழுந்த வினாவுக்கு விடை காணாது அங்க வரய்க்கின்றான். ★

ஆட்டையில்

செ. கதிர்காமநாதன்

தேசிய புத்தக அபிவிருத்திச் சபையினர் அமரர் செ. கதிர்காமநாதனின் 'நான் சாகமாட்டேன்' என்ற தொகுப்பு நூலுக்கு குரிய முகப்பு ஒவியத்துக்கு 1972ம் ஆண்டுக்கான பரிசைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவியத்துக்கான பரிசை ஒவியர் மொறாயிஸ் பெற்றிருக்கிறார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாமும் 'கதிரை'க் கௌரவிப்பதில் பெருமை கொள்கிறோம். சர்வதேசநோக்கில் கதைகள் படைத்திருந்த

கதிர் சர்வதேச அளவில் பல சிருஷ்டிகளை சிருஷ்டித்து புகழ் பெறும் அளவுக்கு முன்னேறி வந்த பொழுது காலன் அபகரித்தது நமது இலக்கிய உலகிற்கு மாபெரும் இழப்பாகும்.

கதிர் அவரின் கதைகள் மூலம் நம்மிடையே இன்றும் வாழ்கின்றார். அவரின் மன்றைய படைப்புக்களை புத்தக உருவில் கொண்டு வர, எமது எழுத்துலகம் முன்வரல் வேண்டும்.

கூட்டுக்குள் வாழுகிறோம்.

கொள்கை வயிரக் கற்

கோட்டை என நம்பிக் கொடுகி, அரைக்கண் மூடி
நீட்டி நிமிரும் நினைப்பும் விருப்பமின்றி..

கூட்டுக்குள் வாழுகிறோம்.....

குளிரோ நடுநடுக்க

வாட்டும் பசி உள் வயிற்று நெருப்பாய் வெதுப்ப

மோட்டுத் தனத்தினை முழுப்பெருளை உண்டுது

சாட்டுக்களை தேடிச் சளரப்பி அளரப்புகிறோம்

கேற்றுக்கும் அப்பால், கிணற்றடியில் நிற்கின்ற

தோழர்களைப் பார்த்துத் துணிந்து சில சொற்பேசி

வாழ்வியலைக் கொஞ்சம் வளர்த்து விரிக்க எண்ணி

யாரேனும் சற்றே இரண்டோர் அடியெடுத்து

வைப்பதனைக் கண்டால் வயிறெரிந்து கூத்தாடி.

— எட்டப்பா — எல்போம்

— எட போடா சீ நீ சா —

என்ற வகையில் இழித்துப் பழித்திடுவோம்

கொண்டு விடவுமே தெண்டிப்போம், கூடுமென்றால்!

அப்பால் வெளியில் 'அவர்களுடன்' நாடிக் கந்தால்

எங்களுக்கும் தங்களைப்போல் இன்ப துன்பம் உள்ளதனை

எங்களுக்கும் வாய்கள், இரண்டிரண்டு கைகள், தலை

எங்களுக்கும் தாய்கள், இரண்டிரண்டு கண் வயிறு,

தங்களைப்போல் உள்ளதனைச் சற்றே நெருக்கமாய்க்

கரண்பார்கள் அன்றோ?

கலந்து புழங்குகையில்,

கூடி உழைத்துக் குழந்தை பெற்றுப் பேணுகையில்,

புத்தி தெளிந்து பொதுமை உறல் நல்கைன்றோ?

ஓத்துப் பணிகள் ஒரு சில நசம் மேற்கொண்டு

சித்தி பல கண்டால்,

சிறு சில்லறை பிசகைத்

நக்கெடி தீர்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்குமன்றோ?

இத்தனையும் எண்ணும் எழுச்சி-விழிப்பில்லாமல்

கூட்டுக்குள் வாழுகிறோம்.

கொள்கை வயிரக் கற்

கோட்டை என நம்பிக் கொடுகி,

அரைக் கண் மூடி,

நீட்டி நிமிரும் நினைப்பும், விருப்பமின்றி

சிங்கள நாவலும் அதற்கேற்ற சுயேச்சையான விமரிசனமும்

மார்ட்டின் லீக்ரமசிம்ஹ—தமிழிலி: எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீக்

(I)

'சிங்கள நாவல் மேலை நாவலின் தொடர்பாற் பிறந்தது' என்ற கூற்று ஆய்வுக் குரியதேயன்றி தருக்க ரீதியான முடிவாகாது. 'தொடர்பாற் பிறந்தமை' ஒரு சொற்றொடராகும்; அலங்கார உத்தியாகும். தாயின் கருவிற் குழந்தை உருவாகிறது. தாயினதும் சந்தையினதும் உயிரணுக்கள் அதனை உருப்படுத்துகின்றன, பௌதிகத் திரவியங்கள் திரண்டு வளர்ந்து உயிர்ப் பொருள் பிறக்கிறது. இயற்கைக்கு மாறான பிறப்பு ஆத்மீக வியலுக்கும் தேவகதைகளுக்கும் உரிய உயிர்களது பிறப்புப் பற்றிய தருமத்துக்கு முரணான ஆதாரமற்ற நம்பிக்கையாகும்.

சிங்கள நாவல் மேலை நாவலின் தொடர்பாற் பிறந்ததென்ற கூற்று ஆய்

வுக்குரித்தென்றேன். சிங்கள எழுத்தாளன் முதற் சிங்களநாவலை, தான் மேலை நாவலைப் படித்தமையாற் தனது சிந்தனையிற் பெற்ற சமத்காரத்தையும், சந்தர்ப்பத்தையும் கொண்டமைந்த கற்பனையைப் பயன்படுத்தி எழுதினான். சிறு காரணத்தை மட்டும் முதலாகக் கொண்டு பொதுப்படையாக சிங்கள நாவல் மேலை நாவலின்

தொடர்பாற் பிறந்தது: மேலைநாட்டினின்று கடன் வாங்கியது என்கின்றமை தருக்கத்துக்கு ஒவ்வாதது. அதைத் தடுக்க ரீதியானதாக நிறுவ முடிவது

மொழியின் சொற்களைச்
சோரப் படுத்துவத
வேலையே.

சிங்கள நாவல் எமது
சுயேச்சையான படைப்பு
என்பதைச் சொற்களைச்
சோரப் படுத்தாமல்
தருக்க முறைப்படி நிறுவ
முடியுமென யான் நம்பு
கிறேன். சிங்களநாவல் சிங்
கள மொழியினின்றே பிற
ந்த தென்பது தருக்கரீதி
யான கூற்றாகும். சிங்கள
மொழி ஈராயிரம் ஆண்டு
களுக்கு மேலாக மாறுதல்
களுக்குட்பட்டு வழங்கி
வருகிறது. அது சிங்கள
இலக்கியத்துடனும் சிங்
களவரது வாழ்வுடனும்
இயைந்த தொடர்புடனே
மாறி வந்துள்ளது. பொது
வான சிங்கள கலாச்சாரத்
தை பாளி இலக்கியத்தி
னின்று குறிப்பாக ஜாதகக்
கதைகளினின்று முற்றாக
விலக்கிவிடலியலாது. சிங்
கள நாடோடிக் கதைகளி
னின்று பிரித்து விடலிய
லாது. இவையாவும் ஒன்
றிணைந்ததே சிங்களக்
கலாச்சாரம், படைப்பு
ஆற்றல் உள்ள சிங்கள
எழுத்தாளனொருவன்நாவ
லில் மொழியைக் கையா
ளும் விதத்தாலும், பொரு
ளும் உணர்வும் புலப்படு

மாறு சொற்களைப் பயனு
றுத்தும் வகையாலும் சிங்
கள இலக்கியமும், சிங்கள
வரது வாழ்வு முறையும்
அத்தகைய நாவலால்
உருப்பெறும். சிங்கள
நாவல் பிறநாட்டிற் கடன்
பெற்றதன்றி, எம்முடைய
சுயேச்சா படைப்பாகும்.

ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு
மேலாக ஈழத்துப் பௌ
திக, சமூகச் சூழலுக்கமைய
மாறி வளர்ந்து வந்துள்ள
சிங்களமொழி சிங்களவ
ரது அழகை, அவலம், சுகம்
துக்கம், வாழ்க்கை முத
லியவற்றினின்று பிறந்த
பொருளையும் உணர்வை
யுக் கொண்டதாகும். இத
னாலும், இலக்கியத்தாற்
சிங்கள மொழி வளம்பெற்
றுள்ளமையாலும் அது
சுயேச்சையான இயல்பு
டைய மொழியாகும்.

சிங்கள நாவல் சிங்கள
மொழியினது பரிணாமமும்
சிங்களவிலக்கியமும், சிங்
கள வாழ்வு முறையும்
இணைந்ததாகும். எனவே
அது மேடைபிண்ணி
கடன்பெற்ற ஆடையணி,
யோட்டார் வாகனம்,
மின்சாரம் போன்ற உப
கரணமன்று. அது எமது
சுயேச்சா மொழி, சிங்கள

வாழ்வு, அதன் சூழல் முதலாம் சருவிகளால் அமைக்கப்பட்டகயேச்சாசிருஷ்டி ஆகும்.

(II)

‘நாவல் நாடோடிக் கதையை நிகர்த்தது’ என முதன்முதலில் கூறியமனே தத்துவவிடலாளர் பிரான்ஸ் பொஆல் என எண்ணுகிறேன். இதுவரையில் ஆங்கில நாவல்களது பிறப்புப் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் மூன்று நான்கு மட்டில் எழுதியுள்ள மேலை அறிஞர்கள் ஆங்கில நாவல் அற்புதக் கதைகளினின்று பிறந்ததே என்ற கொள்கையைத் தகர்க்கும் முகமாகவே அதனை அற்புதக் கதைகளினின்று முற்றாக வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றனர். அற்புதக் கதைகள் ஆதியதேவகதைகள் உயர் சமூகத்தினதும் உலகினதும் சிறப்பியல்புகளையன்றி சாதாரண பண்புகளை மதிக்க இடந்தந்த ஆத்மீக வாதத்தின் விளைவாகும். மக்களுடையதும் தனிப்பட்டோரதும் விசேஷ குணங்களைச் சித்திரிக்க இடமளித்த ஆங்கில யதார்த்த வாதக் கொள்கை ஆங்கில நாவலுக்கு வழி வகுத்தது. அதில் சித்

திரிக்கப்படுவது உயர்வகுப்பாரது பொது வாழ்வன்று. பொதுசமூகத்தின் தனிப்பட்டோரது புற அகப் பாத்திரங்களும், அவர்களது சூழலும். அதன் மொழி நடை உயர் சமூகத்தினருடையது அன்றிப் பொதுமக்கள் வழங்கிய மொழிநடையாகும். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்த ஆங்கில யதார்த்தச் சித்தாந்தத்தாலேயே ஆங்கில நாவல் உருப்பெற்றது. ஆத்மீக வாதத்துக்கு முரணான அதுபெளத்த யதார்த்தத்துடன் தொடர்புடையது. ஆங்கில யதார்த்த வாதம் பெளத்த தத்துவத்தைப் போலவே காரண காரிய விளைவு தனியாரும் அவரது சுயேச்சாவுரிமையும் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

1 பெளத்த தர்மம் ஆத்மீகத்தை முற்றாக மறுக்கிறது.

2 காரண காரிய விளைவு அதன் அடிப்படையாகும்.

3 தன்னை ஈடேற்றுவது தானே; பிறர் ஈடேற்றுவது எப்படி?

முன்றுவது அம்சம் தம் மபதத்தில் இடம் பெறுவதாகும். இதனாலும் முதலிரு விடயங்களாலும் புத்ததர்மம் மேலையதார்த்தவாதத்துடன் ஒப்புமை காண்கிறது. எனவே பொளத்தத்தைப் பொருள்களாக அமைந்தமை தனிப்பட்டோரது அகவொழுக்ககதாபாத்திரங்கள் பற்றியகதைகளே காரணகாரியத் தொடர்புடைய சம்பவங்கள் அக் கதைகளிற் பொருளாயின. பொதுமக்களால் வழங்கப்பட்ட மொழியையே புத்தபெருமானாரும் அடியார்களும் கதைகளும் பொருட்டுப் பயன்படுத்தினர், எனவே ஜாதகக்கதைகள் அற்புதக்கதைகளை அன்றி மேலே நாவல்களை ஒத்துள்ளன.

நாடோடிக் கதைகளையும் நாவல்களையும் ஒரு சேர ஒத்திரும்பன ஜாதகக்கதைகள், சிங்கள நாடோடிக் கதைகள், கிராமவாசி, அவனது மனைவி, கிராமத்தலைவர், நிலப்பிரபு, அறிஞன் ஆகியோரை நையாண்டிக்கு நரையுணர்வுக்கு அல்லது அனுதாபத்துக்கு ஆட்படுத்துவன. சிங்

களக் கிராமியக் கதைகள் தெய்வ பலத்தாலன்றி, காரண காரியத்தால் விளைந்த யதார்த்தவாதமாகும் ஜாதகக்கதைகளாக தியனமனிதர்களது அகவொழுக்கப் பண்புகளை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு புத்தபெருமானும் அவரது சீடர்களும் வாழ்ந்த நாடோடிக் கதைகளே,

புத்தபெருமானார் நால்வகைச் சத்தியங்களை தேடிக்கொண்ட முனிவர் மட்டுமல்லர். சிரேஷ்ட இலக்கிய சிருஷ்டிகர்த்தாவுமாவார் என்பதற்கு ஜாதகக்கதைகளும், அவரது போதனைகளும் சான்றுபகரும், அவரது மொழிநடையை அறிவுபூர்வமாக ஆராயுமிடத்து அனைசமய விலக்கியங்களாக அன்றி வாழ்வின் எல்லா அம்சங்களையும் காட்டும் அகவொழுக்க இலக்கியங்களாக நிலைபெறும்.

(III)

சிங்கள மொழி. இலக்கியம், கலாச்சாரம் என்பன பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை பாளி இலக்கியத்தால் யதார்த்தவாதத்தை முத

லாகக்கொண்டு வளர்ந்தன. இந்து கலாச்சாரமும் சமக்கிருத இலக்கியமும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து சிங்கள மொழியையும் இலக்கியத்தையும் பாதித்து வரலாயின. அது முதல் பௌத்த யதார்த்தவாதத்தினடியாக வளர்ந்து வந்த சிங்கள மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் அற்புத வரதம் புகுந்தது. இதனால் சிங்கள இலக்கியத்தினது கலாச்சாரத்தினதும் தனித்துவமும் சுவர்த்தினமும் அழிந்தன. அரசவைக் காவியங்களை முதலாகக் கொண்ட அணியியல் செய்யுள் உரைநடையிலக்கியங்களை அளக்கும் அளவு கோலாயினது.

அது மட்டுமன்றி மேலை மொழி இலக்கியங்களை அறிந்தோர் மேலை விமரிசன அளவுகோலால் சிங்கள இலக்கியத்தின் திறமை முற்பட்டனர். தனித்துவமுடைய சுயேச்சா இலக்கியத்தையே, அதற்கேற்ற திறனாய்வையோ கடந்த காலத்தையும், கலாச்சாரம் இலக்கியத்தையும், மேலை இலக்கியத்தையும் கண்முடித்தனமாகப் பின்

பற்றுவதால் படைத்து விட முடியாது. இவற்றைப் பெற்ற அறிவு மட்டும் எமது படைப்பாற்றலையும் திறனையும், சக்தியையும் சுயேச்சையான முறையில் வளர்க்க உதவமாட்டா. அம் மூன்றும், அனுபவங்களாலும் பெறும் முதிர்ந்த அறிவை அனுபவ ஞானமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

ஜாதகவரிசை, தேரதேரீகதைகள், ஜாதகக் கதைகளும், சூத்திர உபதேசங்களையும் அவற்றின் மொழிநடையையும் ஆராய்வது தான் நவீன நாவல் விமரிசனத்துக்கும் சாவிய விமரிசனத்துக்கும் உசிதமான அடிப்படை நியதிகள் பலவற்றைப் பெறலாம். அவ்விடிப்படை நியதிகளைப் பயனுறுத்தக் கூடிய பகுத்தறிவாற்றலை மேலை இலக்கியமும் விமரிசனக்கலையும் சமஸ்கிருத இலக்கியமும் அணியிலும் சுயேச்சையான சிந்தனையாற்றலுடன் அணுகப்படும்போது பெறலாம்.

தேரதேரீகதைகள், ஜாதகவரிசை, ஜாதககதைகள் பழைய சிங்கள உரை

நடையுடன் குறைந்த பட்சம் சிரேஷ்டமான பிரஞ்சு ஆங்கில ரூஷ்ய நாவலாசிரியரது நாவல்கள் இருபது முப்பதும் உயர்வான அறிவாற்றலுடன் அறியாதவொருவர் ஜாதக வரிசை ஜாதகக் கதை. நவீன சிங்கள நாவல்களை திறனாய்வதற்கேற்ற பரந்த விமரிசன அறிவையும், நாவலில் சித்திரிக்கப்படுபு மனிதர்களது வாழ்வுபற்றிப் புகட்டப்பட்ட உண்மைகளையும் உய்த்துணரவியலுமா

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இலக்கியத்துறையின் பாட விதானம் ஆங்கில உயர்குடி மக்களது வாழ்வின் உயர்வைப் பற்றித் தமது கலப்புக் கலாச்சாரத்துக்கேற்ப வளர்த்துக்கொண்ட 'பாவரசத்தை' பட்டதாரி மாணவர்களுக்குப்பயிற்றுவதாகவே உளது. இவர்களுட்பலர் உயர் சமூக வரம்பையே உயர்கலை நயமிக்கதாகக் காட்டிச் சித்திரிக்கும், மிகச்சிறந்த ஆங்கில நாவலாசிரியர்கள் இரண்டு மூன்றுபேர்களுடைய சிருஷ்டிகளை விமரிப்பதற்காக எழுதப்பட்ட விமரிசன நூல்கள் பலவற்றை முதலாகக் கொண்டு விமரிசனங்கற்பிக்கின்றனர். இப்படி மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அறிவுடன் சிங்கள

நாவல்களை விமரிசிப்பது ஆங்கில கலாச்சாரத்துக்கு அமையசிங்கள கலாச்சாரத்தை அளக்க முயற்சிப்பதாகும் என்பது தவறாகுமா?

(IV)

அநேகமான ஜாதகக் கதைகள் பொருளாய்சத்தில் நவீன யதார்த்தவாத நாவல்களை ஒத்துள்ளன. அவற்றின் நிகழ்ச்சிகள் காரண காரியத் தொடர்பானவை ஜாதகக் கதைகல் பலவற்றில் மிகவும்கருக்கமான மொழிநடை காணப்படுகிறது. அதுலாபொண்டின், க்ரைலெரப் போன்ற பிரஞ்சு ரூஷ்ய உவமனக் கதைஞர்கள் தமது சிற்சிறு அங்கதக் கதைகளைக் கூறுதற்குக் கையாண்ட கருக்கமான நடையை ஒத்துள்ளது. எனினும் தித்வட்டு ஜாதகத்தில் கபாட சன்னியாசியின் புற அகத்தோற்றத்தை விவரிக்க கையாளப்பட்ட நடை நவீன நாவலாசிரியரது நடையை ஒரளவு ஒத்துள்ளது.

மகஜ ஜாதகத்தின் மொழிநடை எண்டன் செகோபின் நடையை நிகர்த்துள்ளது.

[தொடரும்]

ராமையா இந்தியாவுக்கு போகப் போறான்

— நூரானை சண்முகநாதன்

ராமையாவும் அவன் குடும்பமும் இன்னும் இரு கிழமையில் இந்தியாவுக்கு போய் விடுவார்கள்.

அதற்குரிய கடைசி ஆயித்தத்தில் ராமையாவும் அவன் குடும்பமும் மும்மரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர்.

கடலையே பார்த்திராத அவன் மனைவி பாப்பாத்தி, தோட்டத்தில் போனமாதம் பெயர் பதிந்த மகன், வயதுக்கு வந்தமகன் மற்றும் சின்னம் சிறுகளாகிய சில தகளுமான நன் வாரிசுகளோடு ராமையா இந்தியாவுக்கு போக போகிறான்.

தோட்டத்தில் இப்படி எத்தனையோ பேர் ராமையாவைப் பேசல ஏற்கனவே கப்பலேறி விட்டார்கள்.

ராமையாவுக்கும் அவர்களுக்கும் பத்தாருக்கும் சென்ற சில நாட்களாக தினம்-தினம் அந்தலயம் மேல் கணக்குலயத்திலும் ஒவ்வொருத்தர் வீட்டிலும் ஒரே விருந்து தான்.

கேழி அடித்து 'கறுப்பு' வெள்ளை' போத்தல்களோடு விருந்தளிப்பதன் மூலம் தான் இனி தோட்டத்தில் மட்டுமல்ல, சில சமயம் தர் ஜீவியத்திலேயே பாரிக்கமுடியாது கடல் கடந்து போகிற ராமையா குடும்பத்திற்கு பிரிவுபசாரம் கொடுத்து கொண்டிருந்தனர்.

என்ன இருந்தாலும் சிறுவயது முதல் எத்தனை எத்தனையோ ஆண்டுகள் அதே தோட்டத்தில் அதே குழலில் அவர்ளது கசுதுக்கங்களிலெல்லாம் ஒன்றிணைந்து ஒன்றுக்கு ஒரே சமுக்கத்தவராய் வாழ்ந்து விட்டு அவர்களை அந்த குழலை எல்லாம் விட்டு விடாமறிந்த பிக் மிதிக்காத ஒரு மண்ணை நம்பி செல்வதென்றால் அதைவிட அந்த தோட்டத்தை நட்டு வளரித்து பாதுகாத்த தேயிலைகளையெல்லாம் மறந்து செல்வதென்றால் கஷ்டம்தான்.

'கடலு கடந்து பேரறிஞளே எனிக தொரையே காலோ நம்பள பிரிச்சிடுச்சே... தெரரையே

சில லயத்திலுள்ளவர்களை ராமையரவை அவன் மனைவி மக்களை எட்டிப்பிடித்து ஒபயாரிவைத்துக்கூட தம் பிரிவை தீர்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அதை தவிர அவனுக்கே அங்கு இருப்பத்துக்கே அவர்களைக் பெரிதாக என்னதான் செய்துவிட முடியப்போகிறது.

ராமையரவிற்கு இந்தியாவில் ஒரே இரத்த உறவான தங்கையம்-மச்சானும் - பிள்ளைகளையும் தவிர வேறு சாதியில்லை.

அதுவும்பட்டிக்காரட்டு கிராமமோகூறில் சிறு விவசாயத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கும் அவர்களை நம்பித்தான் ராமையரவும் புறப்படப் போகிறான். அவர்கள் ஆகரவில் இருந்த கொண்டுதான் இந்த தள்ளாமையில் புதிய குடும்ப உயர்வுக்கு-தன் சந்ததிகளில் வாழ்விற்கு அவன் அத்திவாரமிட வேண்டும்.

அவன் தங்கை அங்கிருந்து கடிதம் எழுதும் போதெல்லாம்

“அண்ணாச்சி...இந்த பொறப்புல நாம ஒருத்தர், ஒருத்தர் பாக்கமுடியது போல. நீங்களு அங்கயே இருந்துகிட்டிருந்த எப்பிடி... எனக்கு வயசுக்கு வந்த ஒரு மவனுக்கு எம்மா காலோ இதையு இப்பிடியே விட்டுல வெச்சிக்கிட்டு இருக்கிறது. அண்ணே மகக... அங்கமனை பேசல இருக்கிறப்ப நா... எப்பிடி வேற சம்மதோ வெச்சிக்கிறது பெளவு... நம்ம உறவுமுளதா

எப்பிடி... வனருறது... எதக்கி சுருக்கா ஒரு ஒழுங்கு பண்ணி கிட்டு வந்திருங்க... மத்தக எல்லாபெறவு பேசிக்களா... கண்ணை முடுறதுக்குள்ள அண்ணாச்சிய பாக்ககூடதா குடுத்து வெப்பனோ எண்ணமோ...”

என ஏதாவது எழுதாமல் இருக்கமாட்டான் இருக்கபும் முடியாதது தான்.

சின்னம் சிறுசாக உலகம் இதுதான் வாழ்கை இதுதான் என உணர முடியாத பருவத்திலே தன் தந்தையோடும், வேறு சில கிராமத்தவரோடும் ராமையர இலங்கைக்கு வந்து விட்டான். வந்ததை பற்றி, பிறகு தன் தந்தையோடுபட்ட கஷ்டத்தைபற்றி செயல்லாம் அவன் எத்தனையோ கதைகளை யெல்லாம் இப்போது கூட லயச் சிறுககளிடம் கூறிக் கொண்டே இருப்பான்.

அவன் புறப்படுகி போதுதங்கை தவழும் பருவம் “ம்மா... ப்பா... அண்ணா...” என மழலை பேசிக் கொண்டிருந்த வயசு.

இன்று அதை நினைக்கையில் கூட அவன் கண்ணில் கலங்கி விடுவதுண்டு.

காலம் தான் எப்படி விரைந்து ஓடி விட்டது.

எந்த ஓர் மண்ணில் வாழ்விற்காக வளத்திற்காக தன் வியர்வையை இரத்தத்தை அட்டைகளுக்கு இரையாக்கி பாடுபட்ட

டாரோ அதே மண்ணில் பிரசவமாகிய தேயிலைச் செடிகளுக்கே தரணும் உரமாகி ராமையாலின் தந்தையும் போய்விட்டார் அங்கே இந்தியாவில் மனைவியை அமங்கலியாக்கி விட்டு, ராமையாவுக்கு அப்போது பதினெட்டு வயதிருக்கும். தோட்டத்தின்பேர்பதிந்து ஆறுமாதம் தான் ஆகியிருக்கும். தனியான கிவிட்ட ராமையாவின் மேல் பச்சாதாபப்பட்டு அவளின் நல்ல தனத்தை அறிந்து தொங்கலய முனுசாமி மனை பாப்பாத்தியை அவனுக்கு துணையாக்கி விட்டனர். இன்று அவனது வாழ்க்கை ஒட்டத்திலே எட்டுக் குழந்தைகள் உபபாத்தாகி நிற்கின்றன. சட்டைக்கு மேலே தாவணிபோட்ட பெரியவன் இரண்டொரு முறை சவரம் செய்துகொண்ட பெரியமகன்.

எந்த தாயின் அணைப்பு ராமையாவுக்கு வாழ்நாளில் கிடைக்கவில்லையோ, அந்த தாயின் கடைசிமுடிவில் கூட முகத்தை காண முடியாத தூர்பாக்கிய சாலியாகவே அவன் இருந்து விட்டான்.

அதன் பின் முடிந்த தங்கையில் கல்யாணம்-பிள்ளைபிறப்புகள் எல்லாவற்றிற்கும் கண்ணீரோடு கடிதம் எழுதுவதுதான் தனக்குள் அவன் செய்து கொண்ட மனச்சாந்தி.

தவமும் குழந்தையாக தங்கையில் முகத்தை கண்டவன் தளர்த்து சுருங்கிய மூதாட்டியாக காணப்போகிறான்.

‘ஆயா மொகத்தத்தா கடசி வரைக்கு காணகுத்து வெக்கல்ல. நம்ம தங்கச்சி சீரு-செறப்புமா வாழுறதாயுதா பாக்க குத்து வெக்கல்ல ம... நமக்குள் சம்மந்தோபண்ணிகிட்டு அதனால் பேரே... பேத்திகள் எடுத்தாவது சந்தோஷப்படுவேர... இது தவிர... இப்ப நம்மாள பெரிசா என்னதா செஞ்சிட முடியு...’

என தன் மனைவி-லயத்து மக்களிடமெல்லாம் ராமையா சொல்லிக்கொள்வான்.

இப்படி மனை பிரிந்த தாயும்-புருஷன் வருவான் - வருவான் என காத்திருந்து - கடைசிவரை முகத்தை பார்க்காமலே போய்விட்ட அபாக்கியவதிகளின் கதைகளும் மனையத்தின் லயத்துக்கு லயம் இருக்கிறதுதான்.

இன்னும் இரண்டு கிழமை-அதன்பின் அந்த தோட்டத்தை தேயிலையை - லயத்து மக்களை விலலாம் அவனும்-அவன்குடும்பமும் இழந்துவிடும்...

என்ன இருந்தாலும் வரழ்வளித்த மண்ணில்லவர? அதற்கு தூய்மைபாக - விசுவசமாக அவன் பாடுபட்டு உழைத்ததற்கு அவன் ஒன்றும் பெரியதனமான வாழ்க்கையை அடைந்து விடவில்லைதான். இதுவரை மிஞ்சியது ஏதேர பெயருக்கு பென்சனும் மனையின் கல்யாணத்திற்கு செய்த ஓர்சில நகைநட்டுதான். மற்றபடி அதே கோழிக் காய்பராலயம் அதே பிரச்சனை நிறைந்த ஆவல வாழ்வுதான்.

ஒருபக்கம் குழந்தை யரங்
கடை உட்குழிப்பை எண்ப்
பே-கிரேமே எக்திற மகிழ்ச்சி
கறுபுறம் காழ்வளித்த மகனை
வயத்து-தோட்டமகனை பிரிப்ப
போகிரேமே எக்திற தக்சம்.
மகிழ்ச்சி-தக்சம்-இந்த இருநிலை
னையும் ஒரேசமயக் கடைத்த
சஞ்சலப்பட்டு வெண்டிருந்
தான் ராமையர்.

இக் குழை இருகிழமைதகல்
பாக்கி. தக சொத்த எக்திற
சொல்லக்கடிப பேசுகக்பணக்
மெசிக், ரேடியோ குகிபவற்றை
கிற்ற ஓர் தொகை-மகை மனை
யிக நகை நடடுக்கை எக்திர
வற்றையும் ராமையர் டவுனிக்
ஓர் அடவுக் கடை முதலாளியி
டக் கொடுத்த கைத்திருந்தகை
இப்படித்தகை தோட்ட ஐனக்
கை பெருகிபாலும், தகமிட
முள்ள நகை-நட்டு பணக் எக்திர
வற்றையும் டவுனிக் தகம் பற்று
வரவு கைக்குக் கடையில் சொ
டுத்து கைப்பது வழக்கம். தக
மிடக் இருந்தகை வயத்து கைம்
வராக்கனிக் அதற்குரிய பாது
காபுகிடக்கேது எக்திறதகை
முலகாரணம்.

பெங்களி அக்கவுகைட்' திறப்
பத-அதிக் போட்டு கைப்ப
தெகலகை அவர்கனை பொறுத்த
வகை.

'அது எக்திற... கிழை திகடு
கூயிரோ ஒப்போ போட்டு.....
சாக்கி எக்திர தேடி அக்திரி
கிட்டு...' எக்திறதகை சொல்
வகைகள்.

எப்படியோ அந்த கடை
னிக் அவர்களிக் பணத்திற்குக்
நகை-நட்டுகளைக் கைம் பாதுகாப்பு
கிடக்ககிறத. அது போதும்
அவர்களைக்கு.

மற்றபடி கடை முதலாளிக்
அகை கைத்த 'ரோகடி'த்த
கூயிரத்திக் இருநாற- முன்னாறு
சக்பாதிப்பதெகலகை அவர்கை
அறிவதுமிக். அறித்தகை
அகைப்பற்றி அவட்டிக்ககை
வதுமிக்.

மொத்தமாக ஐந் தகயிரம்
பெறுகதியான தக உகைப்பிக்
பூரகைத்துவத்தை டவுனிக் சி
வாண கடையில் கொடுத்த
கைத்திருந்தகை ராமையர்.
போவதற்கு முக்த நகைக்கு
முள்ள எடுத்த அப்படியே பெங்
கிக் மாற்றி கெக்திரவகை எக்தி
பதவே அவகை நகைகம். இக்
லகைட்டகை கையிலிருப்பகை
வகை அறித்தகைப்பிறகு...அகை
எவகைவது.. 'அபேக்' பகைனி
கைட்டகை எக்திரவது எக்திறத
தகை முலகாரணம்.

கிறந்து சக்ப்பாடுகை குகை
கிக்றி நடந்தகை. கைணக்
சொல்ல அடுத்த தோட்ட -
கெகித்தகைகை விட்டுக்கெக்து
அந்த இருகை நாட்கனிலும் ஓர்
'எக்கப்பிரல்' கிரிப் அடித்து விட்
டது அவகை குடும்பக்.

அவர்கனைக்ககை இந்தியா
துள்ள தகை மாமகை - மக்சிகை.
அக்கை-அத்தைக்ககைகை கெக்திர
டுபோய் கெக்திரக் கெக்திர

கொடுத்த வெஸ்டி-செட்-செடை ரவிக்மை இப்பாதி மூட்டை போடு தோட்டத்திற்கு வந்து சேரித்தாரின்.

பிரயாணத்திற்கான லைசி ஏற்பாடுகளாக-பாத்திரம் பண்டம் எக்ஸாம் பெட்டிகளில் அடைத்த- 'வேப்பும்' ஓட்டி பாசிடவிட்டது.

இன்னும் நான்கு நாட்களில் புறப்பட இருக்கும் சப்பனில் டிக் டெட்ரம் பதித்தாகிவிட்டது.

ராமையரவிக் வாக்பராவிக் விடிய இருந்து நடுசாமல் வரை வயத்த சண்டெகியாம் வந்து வந்து போய்க்கொண்டிருந்தது.

வெத்திலைகளைச் சப்பியபடி.

'ராமையரவிக் ஊருக்குபோவ போற...ம்...எக்ஸ்செய்யலெது வடத்து போயிதா... ஒக்கட்டைய போடனுக்கிறது ஒத்தலைத்திலு... அந்த தெருவோ மதனா எழுதியிருக்கிற... அதுக்கு மேல நாம் என்ன செஞ்சிட்ட முடியு...'

அடியெய் ராசாத்தி... ஒனக் கேளெடி ஊருக்குப் போவம் போற...போயி மச்சாக எக்ஸா பாக்க போற... பெறவு... இந்த மாரியாயையும்... பார்வதியையும் மெச்செச்சிவிட்டு இருக்கபோற' ' எல்லா எப்பிடிடி மறக்கிறது மலையில கொழுந்ததடுக்க போறப்ப தாம பேசிக்கிட்டது சிசிச் சிவிட்டது... அது எக்ஸா எப்பிடிடி மறக்க செல்கலுற

ராமையரவிக் பெரிய மகல் பார்வதியையும் - லெட்சுமியையும் கூட்டிப்பிடித்து அமுது கொண்டிருந்தார்.

அடேய்நீ எப்பிடிடி கொடுத்த வெச்சவேண்டா... தமிழ் நாட்டுக்கு போவ போற... போயி நம்ம எம்.ஜி.ஆர். அக்ஸெ ஜெய்லலிதா அக்ஸிய எக்ஸா... பாக்க போற... நம்ம மனசொத்துடா...'

இது ராமையரவிக் மகலிக் சினிமா கூட்டரவிக்.

இப்படி எத்தனை வெத்தலை போய்ச்செக்கை-சிரிப்புகள்-அழுக்கைகள் - கைகள் - நேரங்கள் விழுடியாகி நிமிஷமாகி மணிநிமிஷங்கள் வரை அமைகிறது.

அன்று காலைலேயே பிராட்டு தப்பு சத்தக் கேட்டு முகம் மேயே ராமையர டவுனுக்கு புறப்பட்டு விட்டார். அன்று டவுன் 'செவ்வாறு' லைலி லுக்ஸ் தொகையை எடுத்த பெக்கிக் கொடுத்த மாற்றிக் கொண்டு வந்தவிட்டால் பிரயாணத்திலு லைசி - ஆயித்தமூக் முடிந்தபாதித்தார்.

நான்கு மறுநாள் நானுஒயர் கில் ரவிக் புறப்பட்டாக்காக்க சப்பனுக்கு சரியான சமயத்திலு போச்சேரலாம்.

விடிய புறப்பட்ட ராமையர எட்டரைச்செகிலாம் டவுனுக்கு வந்தவிட்டார். லைலெக்லாம் ஒக்கபதிக்குத்தலை நிறக்கும். லைலெக்கடியுக்கை அப்போதுதான் மஞ்சள் தெளித்து சாமிபிராணி பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்.

'சீனா வாஸூ' கடைக்கு ம்
 ராமையா வந்து விட்டான்.
 கடை இன்னும் திறக்கப்பட
 வில்லை.

வெயில் காலை பனியேரூ இத
 மாக எறித்துக் கொண்டிருந்தது

இலங்கை வானொலியில் ஒளி
 பத மணியுள் கூறிவிட்டார்கள்,
 டவுனில் கடை பலகைகள் அக
 ள்று சுறுசுறுப்பாகிக் கொண்
 டிருந்தது.

'சீனா வாஸூ' கடைவீண்னும் திற
 க்கப்படவில்லை.

மொதலாளி ராசு பட்டத்துக்கு
 கெடத்துக்கு பேசியிருப்பதாக
 போல இருக்கு. அது தாரேரோ
 மானது தெரியாம தூக்கிருகு
 போல இருக்கு: அம்மா... கூதல்
 என்னுமாதிரி நடுங்கவேக்கிது...
 சரி பேசயி சுடசுட ஒரு 'ட'
 அடிச்சிட்டு வருவோ... அது
 குள்ள கடையு தொறந்துரு
 வாக...'

என்றபடி சைவ ஓட்டலொலி
 நினைவி ஒழைத்தான் ராமையா

சைவக்கடை குடான 'ட' உட
 லுக்கு ஒருபுது தெம்பை கொடுத்த
 தது.

ஆனால் இன்னும் சீனா வாஸூ
 கடைதான் திறக்கப்படவில்லை.

'அட என்ன வெச்யோ... சரி
 தட்டித்தா பாத்திருவேசமே...
 என கதவில்லையை வைத்தான்
 ராமையா.

கதவில் மெரிய 'வீரோ' பூட்டு
 தொங்கிக்கொண்டிருந்தது.

அதற்குள் அடுத்த கடை முத
 ளாளி வெளியே வந்து

'யாருய்பா அது என்ன
 வெசயோ' என்றார்.

'ஒன்றுமில்லை... அடுத்த
 கடைமொதலாளி ஜயாவ பாக்க
 வந்தேனுமே...'

'ஏ... எதுவு முக்கிய சமாச்சர
 மா" ஆமாங்க... மொதலாளி
 கிட்ட கொஞ்சே ரொக்கோ
 குடுத்து வெச்சிருந்தே... நா
 ம்பாதல் கெழம இந்தியாவுக்கு
 பயணமுங்க... அதுதா ஜயாவ
 பாத்து வாங்கிகிட்டு போகலா
 முனு...'

'ஆ... அப்பியா சகிதே...
 அப்ப ஒனக்கு 'அரோகரா' தா...
 இப்பியதா எல்லாரு கிட்டையு
 வாங்கி கடைசில எல்லாதக்கு
 கொழச்சி நாமத்த சாத்திபுட்டு
 அவரு முந்தா நாத்தே... யாரு
 க்கு தெரியரம... ஆளு... ஊருக்கு
 பாசாக்கிட்டாரா... எனட ஒரு
 கணக்கும் ஆளுகிட்ட அப்பெட்டு
 போச்சி... அவ்வளவுதா இனி
 அவள எங்க போயி புடிக்கிறது'

அடுத்தகடை முதலாளி
 கடைக்குள் போய்விட்டார்.

ராமையா திறக்கவாய்
 முடாது ஓர் கணம் சிலையாக
 நிறுவிட்டான். உடம்பு தவிளா
 டியது. கண்களில் நீர் ஆரூய்
 வடிந்து கொண்டிருந்தது.

‘ஜயோ சாமி என்னூட்டு வாழ்வே போச்சே... இனி நா எப்பிடி இந்தியாவுக்கு போறது எப்பிடிதா வாழுறது... கதிரு காமத்தானே ஏம்பா இந்த சம யத்தில என்னைய சேரதிக்கிற இனி நா எப்பிடி தோட்டத் துக்கு போயி அதுக மொகத்துல முழிச்சி இத எல்லா செல்லுறது அவே நாசமா பேசவ வெளக் காம போவ...’

கண்களில் வடியும் கண்ணீ ரோடுகிழே உள்ள மண்ணை எடு த்த எடுத்து ‘சீனா வாண’ கடை மேலே நீசு சபித்தபடி தள்ளா டிக்கொண்டிருந்தவர் ராமையா.

நேரம்-இதற்காக நின்றுவிட முடியாதே... இனிமேல் - அழு தோ- சபித்தோ எந்த ஓர் பய னும் ஏற்பட்டு விடமுடியாது என்கிற நிலையில் - வாழ்வே இழந்து விட்டநிலையில்-தள்ளாடி

தள்ளாடி தோட்டத்தை நோக்கி நடக்கிறான் ராமையா.

ஆண்டாண்டு காலமாய் இரத் தை வியர்வையை சக்தியையெய் லாம் இழந்து பெற்ற அந்த சிறு சேமிப்பை கூட அவன் அந்த கடைசி நேரத்தில் இழந்துவிட் டான்.

அன்று மகிழ்ச்சி ஆரவாரத் தோடு விபரம் தெரியாதவரை வந்தவன் வாழ்வில் ஏமாற்றத் ததையும் துன்பத்தையும் பிரச் சனையும் நிகழ்ந்த அவல வாழ்வை வாழ்ந்தவிட்டு கடையில் ஏமாற் றற்றத்தோடும் கண்ணீரோடும் பயணமாக போகிறான்.

அவனை போன்ற ஏமாணி ஜீவிகள் அழும் கண்ணீரை யெல்லாம் உரகாக்கியோ என் னவோ அந்த தேயிலை செடிக ளெல்லாம் மதாளித்துமதரித்து நிற்றுகிறன.

ஈழத்தின் தனித்துவமான ஏடு

பூ ர ணி

இன்றே நீங்களும் ஒரு சந்தாதாராகுங்கள்
ஒவ்வொரு இதழும்
பாதுகாக்கப்படவேண்டியது

கதைதயின்

கதை

காவலூர் ராசதுரை

எப்படி நான் கதை எழுதுகிறேன் என்பதை விளக்கவே இந்த கட்டுரையை எழுதுகிறேன்.

நான் இதுவரை எழுதிய எல்லாக் கதைகளும்ே சிறந்த சிறுகதைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கொள்ளாத தக்கவையல்ல என்பதை நான் நன்கு அறிவேன் ஆயினும் அவை ஒவ்வொன்றினுக்கும் பின்னே ஒவ்வொரு கதையுண்டு. அதுவேறு கதை, இங்கு தேவை உற்றது.

“நான் எழுதினாளனேயல்ல என்பதை அறிந்து கொள்ள எனக்குச் சமீப இருபது வருட காலம் பிடித்தது; ஆனால் அதற்கிடையில் நான் எழுதினாளனாகப் பெயர் பெற்றுவிட்டேன் அதற்குப் பிறகு என்னால் எழுதாமலிருக்க முடியவில்லை’ என்னும் பொருள்

பட மேலாட்டு எழுத்தர் என் ஒருவன் எழுதியதை வாசித்தாக ஞாபகம். என்கதையும் ஏறக்குறைய இது போலத்தான். ‘கதைதயின் கதை’ எழுதுபடியே கேட்டுமளவுக்கு இன்று நான் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளன்.

தேவை எழுந்தால் மட்டுமே நான் கதை எழுதுவேன் ஆரம்பகாலத்தில், சில கருத்துக்களை வெளியிட்டேன் மென்ற தேவையினாலேயே கதைகள் எழுதினேன். உதாரணமாக வீழ்ச்சி என்ற பெயர் நான் எழுதிய சிறுகதையைக் குறிப்பிடலாம். இன்று “எழுதுவினார்” என அழைக்கப்படும் ‘கிளாக் ரீன்’ வாழ்க்கை எவ்வளவு போலியானது அவ்வளவுமானது என்பதை விளக்கவேண்டிய தேவையின் உந்துதலினாலேயே அந்தக்கதையை எழுதினேன்.

“வெறும் கருத்து இருந்து விட்டால் அதைக் கதை யாக்கிவிட முடியுமா? கதாபாத்திரம் அதன் வாழ்க்கைச் சூழல் சமுதாய அமைப்பு, சம்பவம் இப்படியான சோடனைகளை யுணர்ந்து, சொல்ல வேண்டி

டிய கருத்தைத் தரிக்கரிதி யான முடிபாகத் தோன் றும் வண்ணம் சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுது தான் அது வாசகரின் மன தில் உறைக்கும். எனினும், இவ்வாறு ஒரு கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காகக் கதை எழுதும் போது அதற்கான ஓர் உந்துதல் அல்லது தரிசனம் உண்டாக வேண்டும். நான் மேலே குறிப்பிட்ட கதைக்கு இத் தகைய உந்துதல் ஏற்படக் காரணமாக ஒரே யொரு வசனம் சற்றும எதிர்பாராத வகையில் ஒரு நாள் என் மனதில் பளிச் சிட்டது. "அவள்... அவள் கழுத்தில் சுருக்கிட்டுத் தற் கொலை செய்து கொண்டாள்" என்பதே அந்த வசனம். ஒரு கிளாக்கரின் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டவேண்டுமென்ற என்னுடைய நெடுநரையை ஆசை. இந்த ஒரு வசனம் உருவானதன் பின்னரே நிறைவேறியது.

சில சமயங்களில், தன்னளவில் ஒரு சிறுகதையாக அமையக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதுண்டு இத்தகைய நிகழ்ச்சியைக் கட்டுக்கோப்பாக எழுதி

விட்டாலே போதும்; படித்துச் சுவைக்கத் தக்க ஒரு சிறுகதை தேறிவிடுகி "உண்மைச் சம்பவம் கற்பனைக் கதையிலும் விசித்திரமான" என்ற மாதிரி. 'குழந்தை ஒரு தெய்வம்' என்ற எனது சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்றிருக்கும். "பிரிய தத்தத்தினாலே...." என்னும் கதை இப்படியான சம்பவமொன்றின் அடியாக உருவானதே. அந்தக் கதையில் வரும் திரேசா என்ற பாத்திரம் போல எப்பாடு பட்டேனும், கற்பைப் பலிகொத்தேனும் கல்யாணம் செய்துவிட வேண்டும்வென்று அவதிப்பட்ட ஒரு பெண்ணைப் பற்றிக்கேள்விப்பட நேர்ந்தது. (அந்தப் பெண் கொழும்பில் இருந்தாள்) எனக்கோ அந்தச் சம்பவம் வெறும்கதைப்பொருளாகத் தோன்றவில்லை. யாழ்ப்பாண மக்களின் சீதன முறையாக ஏற்ப படும் குரூர நிலையைச் சித்தரிக்க ஒரு சமுதாயகிபிரச் சினையைப் பிட்டுக்காட்ட, அந்தச் சம்பவத்தைப் பயன் படுத்தினேன். இத்தக் கதையில் வரும் மரியாம்பிள்ளை, கதைப்புவகை அமைந்த கரம்பனூர்

எல்லாமே கதை என் சொ
ந்த ஊரில் நடந்தது போ
ன்ற யதார்த்தப் பிரமை
யை உண்புபன்னுவுதற்
காக நான் கையாண்ட கற்
பனையாகும். இப்படியாக
ஒரு நிகழ்ச்சியையோ,
அனுபவத்தையோ சமூக
முரண்பாட்டையோ ரச
வாத வித்தை போல உரு
மாற்றிக் கதைகளைப்
படைக்கிறேன்.

வாசகர்களினதும் இலக்
கிய நண்பர்களினதும்
பாராட்டைப் பெற்றஎன்
சிறுகதைகள் யாவும் இப்
படி ஒவ்வொரு சமூகப்
பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்
டனவாக இருப்பதை அவ
தானிக்கலாம். அண்மை

யில் வெளிவந்த 'காதலி
னல் மானிடர்க்கு....' என்ற
கதைகூட எழுத்தாளன்
சமூகப் பிரக்ஞை உள்ளவ
னாக இருப்பானாகில் இது
தவிர்க்கமுடியாததே. சிறு
கதை எழுதுவது புனித
மான இலக்கியத்தொண்டு
என எண்ணுவோருக்கு
இத்தகைய கதைகள்
காலத்தாற் செத்துமடியக்
கூடிய பிரசாரக் கதைக
ளாகத் தோன்றலாம்.
ஆனால் சரியாகப் பன்னிர
ண்டு ஆண்டுமனுக்கு முன்
னர் நான் எழுதிய 'வீழ்ச்சி'
என்ற கதையைச் சென்று
வாரங்கூட ஒரு நண்பர்
கிராகித்துப் பேசினாரே!
போதாதா?

கதைகளுக்கும் எனக்கும் ஏதோ ஒருவகையில் தொடர்புண்டு.
எனது சொந்த அனுபவங்கள் பிறரது அனுபவங்களாகியும், பிறரது
அனுபவங்கள் சொந்தமாகியும் பிறந்துவிட்ட போதிலும் முற்றிலும்
எனக்கே சொந்தமான நடைக்குள் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

— இ நாகராசன்

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது வாழ்க்கையில் பிரதி பலிப்புடனும்
விளைவுகளுமே என் கதைகளின் உள்ளடக்கம். வாழ்க்கை, தாங்கொ
ணை—அருநீக்கிக்கொள்கிற—கமையாக ஏன் இருக்கின்றது என்பதைத்
தருவி ஆராயும் உளப்பாங்கே எனது கதைகளின் ஊற்றுக்கண்.

— செ. கதிர்காமநாதன்

எழுத்தாளன் என்பவன் வாழ்க்கையில் பார்வையாளனாக இருக்க
க்கூடாது. பங்குதாரனாக இருக்கவேண்டும் என்று கருதுபவன் நான்.

— ரகுநாதன்

ஒரு குழி நிலம்

சரவணையூர் மணிசேகரன்

இராசாத்தி, விறு விறு என்று எழுதிய பின்புதான் நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

‘இனியென்ன எல்லாப் பழியையும் பெரிய மாமா வின்ர தலையில் போட்டாச்சு.... அவர் வந்து தீர்த்துப் போட்டாரென்றால் அப்பாடா....’ நெஞ்சில் ஒரு கல்லை வைத்து ஆறக்கியது போன்று. ஒருவித இதழும் சுகமும் இராசாத்திக்கு.

பெரியமாமாவுக்கு எழுதிய கடிதத்தை நான்காக மடித்து ‘என்வலப்புக்குள்’ போட்டு எச்சில் தடவி ஒட்டுமபோது, ஜீவர.... ஜீவா.... என்று குரலை கொஞ்சம் உச்சஸ்தாயில் உயர்த்தி, வேம்புக்குக் கீழே வட்டக் கோடு விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஜீவாக்குஞ்சைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டான்.

வயது எட்டுக்கு மேலாகிப் போயும் வயதுக்கேற்ற பருமனில்லாது, நோஞ்சாணை ஜீவராணி, மூக்கில்

சிந்திய சளியை புறங்கையால் துடைத்தவாறு எட்டுக் கவட்டில் ஓடிவந்து மாயின் முன்றலைக்குள் புகுந்துகொண்டான்.

‘ஜீவா, இந்தான..... இதைக் கொண்டுபோய் மாரிமுத்தற்ற கடையில் இருக்கிற பெட்டியினை போட்டுட்டுவா பேசும் சொற்களில் செல்வம் தெரிக்க மாமாவுக்கு எழுதிய கடிதத்தைக் கொடுத்தான் இராசாத்தி

ஜீவாவும், பேரணை என்னை ஏலாது.... ‘என்று சொல்ல இராசாத்திக்கும் கோய் முன்னிட்டுக்கொண்டது. இவளுக்கு இரண்டு போடு போட்டால்தான் சரிக்கு வருவாள் என்று ஜீவராணியைக் கொஞ்சம் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, அருகில் நின்ற பூவரசில் ஒரு கம்பு இடுங்க அவளும் தாயின் பிடியிலிருந்து திமிறிக்கொண்டு போய் எட்டத்தில் நின்று

‘ஏ....ஏ.... எனக்கு எப்படி அடிக்கப் போறீங்கள்.... அப்பா வந்தப் பிறகு தானே நான் வீட்டுக்குவருவன்.... ‘அப்பா செல்லம்’ என்பதைச் சொல்லிக் காட்டி ஜெயகர்வத்தோடு ஒரு பார்வை பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள் ஜீவா

‘என்ற செல்லக் குஞ்சல்லே....நான் அடிக்கையில்லை இஞ்ச ஒருக்காய் இதைப் போட்டிட்டு வா.... இண்டைக்கு போட்டால் தான் மாமாவுக்கு நாளைக்குப் போய்ச் சேரும்.... அவர் வரயிக்கு போன முறை கொண்டு வந்தது மாதிரி உனக்குமுஞ்சையை ஆட்டி ஆட்டி ஒடுகிற குதிரை....’

ஜீவாவுக்கு மனம் கரைந்து கொண்டது. ‘எனக்கு ஒருசகம் தருவியனோ.... ‘தன்னுடைய ஆணவத்தை விட்டுக் கொடுக்காது தாயைக் கேட்க இராசாத்தியம்’ இந்தா இதில இருபது சதம் வருக்கு.... அதில முத்திரையை வேண்டி ஒட்டிப் போட்டு மிச்சத்துக்கு தோடம்பழ இனிப்பு வேண்டு.... ‘என்று சேலை முடிச்சிலிருந்த காசை அவிட்டுக் கொடுக்கும் போது மீண்டும் சொன்னான் இராசாத்தி, ‘அங்க இஞ்ச மிலாந்தியண்டு நிக்காம, காயிதத்தைப்போட்

ட்டு கெதியாவா.... ரோட்டில காரீகீர் வரும் பார்த்துப்போகவேணும்..’ இராசாத்தியின் குரலில் கண்டிப்பு மிளிர்ந்தது.

‘நாளன்டைக்கு பெரிய மரயாவந்திடுவாரீ....வந்து இரண்டுபேரையும் கூப்பிட்டு விசாரிப்பாரீ..அப்ப எங்கடவி சி.மெம்பர், பரியாரி அருளம்பலம் அவையஞ்சுச் சொன்ன பதிலோ பெரிய மாமாவுக்குச் சொல்லிவினம் பரார்ப்பம். பெரிய மாமாவைக் கண்டாலே இரண்டுகேருக்கும் வயித்தைக் கலக்கியண்டு வந்தாலும் வரும்.... இப்ப வரகூட எனக்கு நல்லா நினைவிருக்கு....’

‘எங்கட நொத்தாற்ற ஞானம் வீட்டில பட்டப் பசலில இரண்டு பேருமாய்ச் சேர்ந்து அவையளிள்ள அம்பலவி மாவிள மாங்காய்களைப் புடுங்கியண்டு வர, மாமா இரண்டுபேரையும் கூப்பிட்டு முத்தத்து வேம்பில கட்டிப்போட்டு சுத்துக்கும் மாததுக்கு.... ‘இராசாத்தி வாய்விட்டுச் சிரித்துக் கொள்கின்றாள்.

‘என்ன ஒற்றுமையாக அண்ணரும் தம்பியும் ருந்தவங்கள்.... அண்ணன் ஒண்டு சொன்னால் காணும் தம்பி இராசநாயகம்

கீறின கோட்டைத் தாண்ட மாட்டான்.... அப்படி இருந்தவங்கள் இப்ப....' இராசரத்திக்கு கண்கள் கலங்கிக்கொண்டு வருகின்றன.

நேற்று அவன் இராமாசியும் சின்னம்மாவும்தந்தச் சந்தியில வைச்ச.... அவனையன் நாக்கு வளைக்கத் தக்கினதாக இவையள் ஏன் நடக்க வேண்டும்.... அப்புவின்றை துவசத்தை இரண்டு வீடுகளிலும் குடுக்காமல் ஒரு வீட்டில் குடுத்திருந்தால் அவனையனும் கதைச்சிருக்க மாட்டினம். பாக்கிறதற்கும் எவ்வளவு வட்சணமரக இருந்திருக்கும்....'

'இராசநாயகம் இப்படி கெட்டுப் போவான் என்று ஆரு நினைச்சிருந்தனங்கள். இப்படி துணிஞ்சு போய்கோட்டில அப்புவின்ற சொத்துக்களுக்காக அண்ணரை மஞ்சி வழக்குப் பேசுவான் என்று நினைச்சிருந்தனங்களா? இதுக் கெல்லாம அவனுக்கு அவனையன் பத்தி வகுத்துக் கொடுத்திருப்பானையள்..... எப்ப அவன் கோவிலார் பகுதியிக்க போய் மாண்டாட்டு, அண்டைக்கு புடிச்சுக் கொண்டது எங்கட குடும்பத்துக்கு நாசகாலம்

'என்றாலும் அப்புவி ல முழுப் பிழை....அந்த முதுசக் காணிகளை தனக்கு விருப்பமான எந்தப் பிள்ளைக் கென்றாலும் எழுதியிட்டிப்போயிருந்தால், அவங்கள் ஏன் கீரியும் பாப்புமாக இருக்க வேணும்.....' 'வடலி அடைப்புக்குள் விழுந்த 'பனங்காயின்' சப்தத்தால், மாடு ஈர்க்கப் போகின்றது என்று ஒடிப் போன இராசரத்தி தம்பி பெண்சாதி புலனேஸ்வரிக்கும அண்ணர் பெண்சாதி மங்களத்துக்கும் முதிசக் காணிக் குள் ஒரு காவோலை எடுத்த சம்பவத்தால் நடந்து கொண்டிருந்த பேரரைக் கண்டு ஒரு கணம் அதிர்ந்து போய்விட்டாள்.

அவனைப்பொறுத்த மட்டில் அண்ணரும் வேண்டும் தம்பியும் வேண்டும். இரண்டு மச்சாள்காரிகளையும் விலக்குப்பிடித்தது இராசரத்திக்கு போதும் போதுமென்றாகி விட்டது,

இராசரத்தி நடந்த அந்தச் சம்பவங்களை தன்புருஷனுக்கு ஒன்றும விடாது சொல்லியபோது அவனும் சொன்னான், 'இராசரத்தி, இது உங்கட எங்கட வீட்டுப் பிரச்சனையிலை....யாழ்ப்பாணத்தில் எல்லா கிராமங்களிலும் படர்ந்திருக்கிற ஒரு பாசி.... சுருக்கமா

கச் சொன்னால் இதுக்கெல்
லாம் பொருமை தான்
வித்து.... அண்ணனுடைய
யும் ஒற்றுமையாக வந்தா
லொழிய இந்தப் பிரச்ச
னைக்குச் சுமுகமாக தீர்க்க
ஏலாது....' - இராசாத்திக்கு
அடி நெஞ்சிலிருந்து ஒரு
பெருமூச்சி வெளிப்பட்டுக்
கொண்டது.

(2)

ஜீவாவின் மேலில் எத்
தனையோ நாட்கள் தண்
ணீர் பட்டு என்று, அவளை
'கொற கொற' நென்று
இழுத்துக் கொண்டுபோய்
கிணற்றடியில் குளிப்பா
ட்டி வரும்போது—பாவம்
பெரிய மாமா பயணத்தி
லிருந்து வந்து நெடுநேர
மாகக் காத்துக் கொண்ட
ிருந்தார்.

இராத்தி பெரிய மாமா
வைக் கண்டுவிட்டு, 'ஆங்
கேற்றி ஜீவா மாமா வந்
திருக்கிறார்....' என்று சொ
ல்ல, ஜீவாவும் ஒடிப்போய்
மாமா கொண்டு வந்த
'காண்ட்பாக்'கை திறந்து
பார்த்தாள்.

—இரண்டு மணிபன் பிஸ்
கட் பெட்டி....

—றம்புட்டான் பழம்
ஒரு பாக்கில்.

—பியேர்ஸ் நாலஞ்சு
காய்கள்.

அம்மா! இஞ்சுபாத்தியா
என்று ஜீவா சந்தோசத்
தில் துள்ளிக் குதித்துக்
கொண்டு மாமாகொண்டு
வந்த 'அம்மம்மாக் குழலை
ஒருதரம் ஊதிக் கொள்ள,
'மம்மம்மா....' என்ற அதன்
சப்தத்தில் அவள் முகம்
அப்படியே மலர்ந்து
கொண்டது.

மாமாவும் உடுப்புக்களை
கழட்டிச் சாரத்தை மாற்
றிய பின்பு ஊர்ப்புகையிலை
யில் ஒரு சுருட்டைச் சுற்
றிக்கொண்டுகலைக்கடன்
களை நிறைவேற்றுவதற்
காக பின்வடலி அடைப்புக்
குள் போய்க் கொண்டிருந்
தார்.

இராசாத்தி, பிட்டுக்
அதற்கு உவப்பாக முட்
டைப் பெரியலும் பெரி
ச்சு, கிடந்த உருளைக்கிழங்
கையும் தத்தரிக்காயிலையும்
புளிக்கழம்பு சரிப்பண்ணி
அவசர அவசரமாய் வெந்
தது பாதி வேகாதது பாதி
யாக இறக்கிக் கொண்டிரு
ந்தாள்.

மாமாவும் கலைக்கடன்
களை நிறைவேற்றி விட்டு
அப்படியே கிணற்றடிக்
குப் போய் உமிச்சாம்பல்
எடுத்து பல்லை மினுக்கி
முகத்தைக் கழுவிய பின்
விபூதி தரித்துக் கொண்டு
சமையலறைக்குள் ஈருந்து
கொண்டார்.

இராசாத்தி பிட்டைக்
 (காடுக்க மாமா சாப்பிட்
 டுக்கொண்டே, 'இராச
 நாயகத்தையும் கங்கா
 ரத்தையும்வரச்சொல்லி
 ிவரவை அனுப்பிவிடு
 இராசாத்தி....' என்றார்.

இராசாத்தியும் ஜீவர
 ளுக்கு அவன் மாட்டான்
 என்று சொல்லாது, மாமா
 கொண்டு வந்த றப்புட்
 டான் பழங்களில் மனம்
 ளிருமீ வரைக்கும் கொ
 டுத்து 'ஜீவா கெதியில
 போய் கங்காதர மரமா
 வையும் இராசநாயகம்
 மரமரவையும் கூட்டிக்
 கொண்டு வா....' என்று
 செரல்வ ஒரே சூதியில் அம்
 மம்மாக குழலை ஊதிய
 று ஒடிப்போனான் ஜீவர

சாப்பிட்டாக் கொண்டு
 ருந்த மாமா திடீரென
 யோசனையில் இருந்து விடு
 பட்டவர் போன்று கேட்
 டார். 'போன தவணையில்
 நீதவான் என்ன செரன்
 டார்?....'

'இரண்டுபேரையும் சமா
 தானமாகப் பேரகும்படி..'

'அதுக்கு இராசநாயகம்
 என்ன சொன்னான்?....'

'அப்படியென்றால் தன
 க்கு வரவேண்டிய பாகம்
 வந்து சேராதென்றும்,

கோடுதான் இதுக்குத்தீர்ப்
 பளிச்சவிட வேண்டுமென்
 றும் நீதவானுக்கு செரன்
 னான்....'

மாமாவும் அதற்குமேல்
 ஒன்றும் பேசாது முற்றத்
 திலிருந்த கைவாளிக்
 கைகளை அலம்பி விட்டு
 விழுந்ததைக்கு வர, அவரை
 நேர்முகமாகப் பரர்த்துக்
 கொள்வது போல அவரு
 டைய தங்கச்சிக்காரியும்
 மைத்துணரும் போட்
 டோவில் சிரித்துக்கொண்
 டு இருந்தார்கள்

—நீங்கள் இரண்டுபே
 ரும் இந்தப் பிள்ளைகளை
 வளர்ப்பதற்கு எவ்வளவு
 கஷ்டப்பட்டீர்கள்.

—இன்றைக்கு அதுகளை
 யெல்லாம் மறந்து இரண்டு
 பேரும் இரண்டு துருவங்க
 ளாக—மாமா ஒரு கணம்
 கங்காதரத்தையும் இராச
 நாயகத்தையும் எண்ணி
 தன்னையே தான் நொந்து
 கொண்டார்.

ஜீவரவும் கூப்பிடுதொலை
 விலிருந்த கங்காதரன்,
 இராசநாயகம் வீட்டுக்கு
 போய்விட்டு வருகின்றான்
 என்பதற்கு அறிகுறியாக
 மரமரகொண்டு வந்த அம்
 மம்மாக குழல் கட்டியம்
 கூறுகின்றது.

இராசநாயகம் அதற்கு
 முன்பாக வந்த பேரது

மாமா 'இரரசநாயகம் இகென்ன ஒவ்வொருநாளும் இரரசரத்தி அழகையும் கண்ணீருமாக இருக்கிறான்.... நரயும் பூனையுமாக நீங்களிருந்தால் உலகம் உங்களை மதிக்குமா? சரி, நடந்தவையை மறந்திட்டு அடுத்த தவணைகில நரங்கள் சமாதானமாகப் போறா எண்டு நீதவானுக்குச் சொல்லிவிடு....' என்றார்.

'மாமா உங்களுக்காக நான் அப்படியே செய்கிறன்.... எனக்கு சரியாகப் பங்கை வேண்டித் தருவதோடு, வீட்டுக் கரணியையும் எனக்கு எழுதித் தந்திட வேணும்....'

'இரரசநாயகம் உங்கண்ணன் மூன்று குமர்களை வீட்டுக்குள்ளே வைச்சிருக்கிறான்.... அவன் நொந்து பேரயிருக்கிற நேரத்தில அவன் பிள்ளைகளுக்குச் சித்தப்பனா இருக்கிற நீ உதவுகிறதில்லையா.... பரவம் அவன் நீ வயலை எடு.... வீட்டுக்கரணியை அவனுக்குக் கொடுத்திடு....'

'மாமா, வீட்டுக் கரணி எனக்கு வேண்டித் தருகின்றதென்றால் நான் வழக்கை விடுகிறன்....' என்று இரரசநாயகம் சொல்ல மாமா இடைமறித்து 'இல்லரது

போனால் நீ தொடர்ந்து நடத்தப்போறாய், என்ன சரி அப்படியே செய்து கொள்.... எனக்கு சொல்ல வேண்டிய ஒரு கடமை இருக்கிறது.... அதுதான் சொன்னன்....' என்று சொல்லிவிட்டு விற்றுவிற்று என்று வெளியே போனார்.

இரரசரத்தி அப்படியே பேய் பிடித்தவள் பேரல் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

(3)

இரரசரத்திக்கு இப்போது ஆத்திர மாத்திரமாய் மற்றிக் கொண்டு வந்தது.

அண்ணி கங்காதரம் வீட்டுக்கு கனநாட்களாகப் போகல்கலை என்று இன்றைக்கும் போயிருந்த போது—

வட்டிக்காரகம்பையர் கங்காதரத்தை கிழியக் கிழியக் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததை அங்குக் கேட்க வேண்டியதாகிற்று.

ஒரு கணம் தன்னுடைய இரண்டு கால்களும் அடைக்காதா என்று எண்ணிக் கொண்டாள் அவள்.

—பாவம் பொரியண்ணல்.

—மூன்று பிள்ளைகளைக் கரைசேரிக் கவழியில்லாத நேரத்தில் அதுக்கிடையில் நாளாயிரக் கடன் என்றால்.....

—எல்லாம் அவன் இராசநாயக
கத்தில் வேலையால் வந்த யினை
யன். அன்னுக்கு முனை இனை
வைல்லரல்லாம் எங்கே போச்
சென்று தெரியாது... வழக்கு
வழக்கு என்று எங்கட விட்டுப்
பணத்தில பிரக்கிரம சிமபற்ற
பெண்டுகளும் பிள்ளைகளும் சீவி
க்கிறதற்கு ஒரு வழி செய்தவனி
க்லரம வேறு என்ன செய்தான்.

— இஞ்ச பரர் தெற்றுக் குடி
ச்சகஞ்சிக்குப்பிறகு அண்ணற்ற
குமரிகள் வாயில ஒண்டும் வைக்
கவில்லையாம்.

—சரி, அதுகள் சாப்பிட்டா
லும் சாபிடாமல் விட்டாலும்
அடுத்தவைக்கு தெரியச் போகு
கே...எனக்கு முன்னால் அந்த
வட்டிக் காரர் சுப்பையர்—

‘ங்காதரம் வழக்குப் பேச
வேண்டுமென்று காசுகேட்டாய்
குடுதான் இப்ப வழக்கு முடிஞ்ச
பேரச்சு...காசை திருப்பித் தரவ
னப்பா...’

—கங்காதரத்துக்கு முகம் கள்
றிச் சிலந்து கொண்டது.

‘சுப்பையண்ண, இந்த வரு
டக் கடைசியில முழுக்காகும்
நருகிறன்... அது மட்டுமே கோபி
க்காம பொறுத்திக் கொள்ளுக்
கள்.....’

‘இல்லாவிட்டா இப்படிச்
செய்... இப்ப உன்ர பேரில முதி
சக் காணி இருக்கிறது... அதைக்

கெண்டிசன் ஈட்டுக்குத் தர உன்
தம்பி இராசநாயகமும் கூட என
க்குத் தரவேண்டிய அராசிரத்துக்
க்காக அந்த முதிசகாணிப் பங்
கைத் தான் ஈட்டுக்குத் தந்திருக்
கிறான்.....’

கடைசியில கோட்டில் சரி
பாகமாக பிரித் தெடுங்கள்
என்ற அந்தக் காணிகள் சுப்பை
யருக்கு இரண்டு வருடத்துக்குள்
மீட்கிறோம். இவ்வரது போனும்
அது உங்களுக்குச் சொந்தம்
என்று கண்டிசன் உறுதிக்குக்
கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(4)

இரண்டு வருடங்களில் பிடிபு.

எனக்கு அந்தக்காணி வேண்
டும். இந்தக் காணி வேண்டாம்
என்ற சச்சரவில் இராசநாயக
மும், கங்காதரமும் வழக்குப்
பேசினாரர்களோ, அந்தக்காணி
கள் எல்லாம் வண்டிக்கார சுப்
பையனுக்கு கட்டை மீட்காத
தலால் சொந்தமாயிற்று. இப்
போது அவர்களுக்கு ஆங்கு ஒரு
குழி நிலமில்லை.

யரழப்பாரணத்தில் காணிக்
காக அடிபட்டு பணங்களை, சொ
த்துக்களை இழக்கும் இழந்த
குடும்பங்களுக்கு அறிவுறுத்திக்
கிள்ளமாக வட்டிக்கார சுப்பை
யரில் அழகான வீடு ஒன்று அவ
ர்களின் முதிசக்காணியில் கம்பீ
ரமாக எழுப்புகிறது.

சோவியத் எழுத்தாளர்களுக்கு இலக்கிய நிதி

ஏ. பி. எம். நிகுபர்

எழுத்தாளர்கள் தரும் சந்திர பணம், பதிப்புகளையும் ஆசிரியர் குழுக்களும் கொடுக்கிற தொகைகள் இவற்றைக் கொண்டு இலக்கிய நிதி சேர்க்கப்படுகிறது. எழுத்தாளர்களை கவனித்துக் கொள்ளவும், அவர்களுடைய படைப்பு முயற்சிகளுக்கு சலுகைமான உதவிகள் புரியவும் சிறந்த இயக்க வேலையை வளர்க்கவும், எழுத்தாளர்களுக்கு வழிவிலும் ஒய்சிலும் உதவிகளளிக்கவும் இந்நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அரசினால் ஆணைத்துப் பிரஜைகளுக்கு உறுதி அளிக்கப்பட்டும் உரிமையான வசதிகளும் உரிமைகளும் நிச்சயமாக எழுத்தாளர்களுக்கும் உண்டு. அவற்றுடன் கூட, இந்த இலக்கிய நிதி மூலமாக அவர்கள் அரசாங்க உதவி பெறுகிறார்கள். 1967ல் சோவியத் எழுத்தாளர்களின் நான்காவது காங்கிரஸ் நடைபெற்றது. அதற்குப்பிறகு இலக்கிய நிதி எழுத்தாளர்களுக்கு அவர்களது படைப்புத் தொழிலில் ஏராளமான உதவி புரிந்திருக்கிறது. அவர்களது எதிர்க்காலப் படைப்புகளின் கதாநாயகர்களுக்குத் தகுந்த மாதிரிகளை சந்திப்பதற்காகவும், தேவையான வரலாற்று விவரங்களையும், இலக்கிய விவரங்களையும் சேகரிப்பதற்காகவும் ஒவ்வொரு வருடமும் எழுத்தாளர்களின் நாட்டின் பலபகுதிகளுக்கும் அனுப்பி

வைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த உபயோகமான நற்பணிகளுக்காக இலக்கிய நிதி தனது சேமிப்பில் பெரும் பகுதியைச் செலவிடுகிறது.

எழுத்தாளர்கள் எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் காலங்களில் இலக்கிய நிதி அவர்களுக்குப் பண உதவி அளிக்கிறது. அதை அவர்கள் திருப்பித் தர வேண்டியதில்லை. எழுத்தாளர் பணக் கஷ்டம் அனுபவிக்கிற போதும், புதிய புத்தகம் ஒன்றை எழுதித் கொண்டிருக்கையில் அவருக்கு உதவி தேவைப்படுகிற போதும், இந்நிதி கடைக்கொடுத்து உதவுகிறது.

இலக்கிய நிதி இளம் எழுத்தாளர்களிடம் அதிக கவனம் செலுத்துகிறது. இவர்கள் விஷயத்தில் உதவிகளின் வடிவம் மாறுபடுகிறது. 'ஷேட காதத்தில்' நேரடியான பண உதவி, எழுத்துப்பிரதியை டைப் செய்ய உதவுதல், மருதியுள்ள மதிப்புரைகளுக்குப் பணம் கொடுத்தல், புத்தகம் எழுதுவதற்கு வசதியாக 'படைப்பு வீடு'களுக்குச் சென்று தங்குவதற்காக இலவச நுழைவுச் சீட்டுக்களை வழங்குதல் முதலியன இத்தகைய உதவிகள் ஆகும். கார்க்கி இலக்கியக் கல்லூரியும், அதில் உள்ள உயர்க்கா இலக்கியப் பயிற்சி வகுப்புகளும் இந்த இலக்கிய நிதியிலிருந்தே நடத்தப்படுகின்றன.

சுவாமிநாதன்

Lakshmi JEWELLERY

சுவாமிநாதன் கடை

224, K. K. S. Road,

சுவாமிநாதன் கடை

JAFFNA.

சுவாமிநாதன்

நம்பிக்கை நூணயம் மிக்க

தங்க - வைர

நகைகளுக்கு

சுவாமிநாதன் கடை . K . A

சுவாமிநாதன் கடை

லட்சுமி ஆபரண மாளிகை

224, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உத்தரவாதமான

தங்க நகைகளுக்கு

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த

ஒரே இடம்

கல்வி வாய்ப்பு கைப்பிந்து

ராமல - கங்கு

V

A. K. S. நகை மாளிகை

63, 65, கன்னாதிட்டி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

ரெலிபோன்: 515

சரவண மேற்கில் வசிப்பவரான சி. மகாலிங்கம் அவர்களைத் தமிழமுது வாசகர் பேரவைக்காக இனவாதி திருமால் அச்சத்தில் அச்சிடப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.